

Giới thiệu Có Chịu Lấy Anh Không???

Tác phẩm Có Chịu Lấy Anh Không??? là một câu chuyện tình tươi đẹp, một lời tỏ tình dễ thương và đầy hứa hẹn giành cho tình yêu trong sáng của bọn họ...

Câu chuyện xoay quanh hai nhân vật: Cô - Vũ Minh Kỳ, 21 tuổi, sở hữu một khuôn mặt dễ thương kèm theo đó là tóc kiểu tomboy, tính cách: kiêu ngạo cũng có và được mệnh danh là hoàng tử Baby... Anh - Vương Tử Hoàng, 21 tuổi, đẹp trai, đào hoa, tính cách dễ gần và được mệnh danh là thầy giáo đẹp trai của trường Karin.

Câu chuyện giữa hai người bắt đầu từ khi họ gặp nhau. Cứ như là định mệnh phải gắn kết họ lại, liệu hai người có thể tạo ra một hạnh phúc thật sự?!!

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Buổi sáng vô cùng đẹp trời ... nhưng tại lớp 304 thì

Đứa nào đứa lấy cấm cô zô cuốn vở... cho dù thấy rất chi ẹp trai và có "hụ cười thiên thần" nhưng không có đứa nào giám ngắt đầu nên. Riêng chỉ có nó... Vâng thưa quý vị nó chính là "VŨ MINH KỲ" nó hiện tại đang ngồi ôm cái hộp bánh to đùng cách mạng "cạp ... cạp... và ...cạp"

- "Vũ Minh Kỳ lên đây trả bài"

Giọng nói thánh thót như chim nhảy của thầy vung tới nó làm nó buông cái hộp bánh ra và đi lạch bạch lên bục giảng

- "Em đọc cái này cho tôi"

- "I...Do...You...Speak..." nó nhìn chăm chăm vào cuốn sách nó đang cầm và nghĩ "tại sao mày không nói mày là từ gì giùm tao đi..." (sách: zô zuyên tui là sách sao tui nói)

- "Thầy từ này đọc như thế nào???" "nó chỉ tay vào cuốn sách trên bàn hỏi

Cả lớp đang cầm đầu vào cuốn vở thì bất chợt nghe thấy tiếng nó thì ngắt đầu hết lên .Cho dù thấy rất chi là đẹp trai nhưng lại vô cùng khó khi kiểm tra. Sau vài giây đứng máy thầy trả lời nó

- "Em đọc hay tôi đọc???"

- " Em đọc..."

- " Vậy đọc tiếp đi "

- " Eh..."

- " Em có ý kiến???"

- " Dạ không!!!"

Sau 1 hồi khổ sở dày vò cuốn sách vô tội nó vẫn không thể đọc được hết bài

- " Thôi em về chỗ đi"

Được thoát nạn nó nhảy chân sáo về chỗ ngồi và tiếp tục cuộc hành trình còn dang dở của mình đó là phải " sử " cho xong cái hộp bánh này.

" RENG RENG RENG " Tiếng chuông báo quen thuộc vang lên cả lớp vui mừng phóng ra khỏi lớp riêng nó vẫn cặm cụi vừa ăn vừa nhìn ra ngoài trời thì bị giật mình

- " Chị Minh Kỳ " 1 giọng nói nhỏ nhẹ vang bên tai nó. Nó quay đầu lại tính chửi cái đứa nào phá đám khi nó đang thưởng thức gió mát ngoài trời kia.

- " Á " nó giật mình hét

- " Sao vậy ?? " Con nhỏ Hân Ni hỏi

- " K...hông có gì !!!" nó trả lời .

Hân Ni quay lại cũng giật mình như nó, nguyên 1 đám nữ sinh đang đứng vây quanh nó , nó tự hỏi " Dân số đang tăng lên hồi nào vậy ???". 1 nữ sinh e dè nói :

- " Chị Minh Kỳ đây... là đồ... ăn bọn em... vừa nấu...muốn mời chị...ăn thử !!!"

- " A " con mắt sáng rỡ , chỉ cần có đồ ăn là nó có thể quên nói thứ vừa xảy ra

Nữ sinh kia giật mình sợ nó không thích liền nói :

- " Chi không ăn cũng không sao đâu ạ!! " nói xong cô nữ sinh đó vội chạy đi

- " Khoan đã " nó gọi to, cô nữ sinh liền quay lại.

- " You lại đây !!!" (TG: bày đặt chưa đã không biết nói tiếng anh mà còn "you" . MK: kệ tui nha , tui dễ quên nha 1 khi quên là khó quên nha .TG:...)

Cô nữ sinh nghe vậy liền chạy lại, nó nhìn nhìn cái hộp trên tay cô nữ sinh rồi hỏi:

- " Cái hộp này là cho tôi phải không???"

- " Dạ phải! " cô nữ sinh nói nhỏ

- " vậy tôi lấy nha , cảm ơn vì đồ ăn " lấy hộp đồ ăn từ tay cô bé nó cười thật tươi, cô bé đỏ mặt và chạy mất. Sau đó nó được tặng 1 chồng đồ ăn cao như cái tháp...và nó ngồi sử dụng hộp 1 và không biết trời trăng mây gió là gì!! (sợ cái bà này, ăn vậy thành heo con lúc lắc lun quá)

- " Minh Kỳ " Nhỏ Hân Ni lay vai nó, thật ra thỳ sau khi sử dụng cái đồ ăn cao như cái tháp đó thỳ nó chìm vào giấc ngủ ngàn năm.

- " Cái gì vậy người ta đang ngủ mà... đừng có phá " nó quơ quơ cái tay và tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

- " Thật hết biết với bà!!! " Hân Ni nhìn nó cười ngán ngẩm.

Thật ra là ngồi trong lớp toàn cô chép bài cho nó rồi dẫn nó về nhà làm bài. Cô và nó là bạn chơi thân với nhau từ bé đi đâu cũng đi chung. Hồi bé nó mạnh mẽ, thích đánh nhau còn cô thỳ yếu đuối và rất hay khóc nhè nên hay bị bạn bè trêu chọc, nó luôn luôn đứng ra bảo vệ cô. Nên cô quyết định chỉ ở nó thôi. Suy cho cùng nó cũng thông minh lắm nhìn sơ cũng biết lắm nhưng không biết cái môn tiếng anh độc ác kia là nó không thể nhồi vô đầu thôi, có thể là nó biết chữ nhưng chữ không biết nó.

- " A !!! Có đồ ăn đây đi Minh Kỳ !!! " Cô cười gian tà.

Nghe thấy có đồ ăn 2 con mắt nó mở ra nhìn nhìn xung quanh rồi nói:

- " Đồ ăn...Đồ ăn đâu???"

Không thấy đồ ăn mặt nó phụng phịu nói:

- " Bà gạt tui, đồ lừa đảo!!!!"

- " Không làm vậy thỳ bà có chịu dậy đi về không !!!" cô cười cười trả lời

- " Mấy giờ ùi ??? " nó hỏi bằng giọng vẫn còn tức cô

- " Gần 6h rồi " cô trả lời bằng giọng nhẹ tênh như không có chuyện gì xảy ra.

- " Á !!! Chết tui rồi, sao bà không gọi tui dậy sớm hơn. Giờ về thỳ nào cũng sẽ bị nghe bài ca bất hủ của " Hoàng Hậu Ác Ma" mất thôi." nó la oai oái cầm lấy cặp và kéo tay Hân Ni chạy ra bãi xe như tên lửa .

cho mình 1 số ý kiến nha lần đầu tiên mình viết

Sau khi chở cô bạn xinh xắn dễ thương của mình về nhà nó cũng nhanh chóng phi thân về nhà mình. Nói thế thôi chứ nhà nó với nhà Hân Ni sát vách nhau ấy mà. Xuống xe mở cổng, dắt xe vô nhà nó nhìn lên xem có mama ở nhà không. Rón đi từng bước nhè nhẹ vào nhà thỳ...

- " Vũ Minh Kỳ " . Đó là giọng của người phụ nữ, có thể đó là *Hoàng Hậu Ác Ma* không!!

- " Mama, con xin lỗi , tại hôm nay trường cho zia muộn lên con mới về muộn. Chứ không phải con ngủ quên trong lớp đâu !!!" nó trả lời vội vã và nhắm lịm 2 con mắt lại, nhưng hình như nó nói thừa cái zý đó.

- " Hahaha , thỳ ra tiểu thư ngủ quên trong lớp ." đây là bà chị giúp việc kiêm quản lý nó cho mama

- "suyt không được lớn tiếng *Hoàng Hậu* có ở nhà không???"

- "*Hoàng Hậu* đã đi lâu rồi thưa *Công Chúa*"

- "Chi giỡn hoài à" nó chu chu cái mỏ, nhìn là mún cắn.

- "Thôi *Công Chúa* mời người đi tắm cho nó tỳ nhờ mất công mẫu thân người về là *tò te tò te* đấy!!!" Chị giúp việc cười cười nói

- "zô thưa xếp!!!" thế là *Vèo* nó chạy với tốc độ ánh sáng lên phòng, chứ đứng đó xiu nữa mama zia là nó sẽ được làm gỏi cuốn mát. Sau khi tưới mát thân thể nó ngồi lên bàn và lấy vở ra học bài (TG : ngoan đột xuất , xiu có bão lớn. MK: ai nói tui ngoan từ bé tời giờ mà *chóp chóp* . TG: á da gà nó nôi...tui ik đây ở đây xiu có bão thủy chết sớm. MK: ừ cho bão đi...bão đi, đũa nào lùn chết chìm... kekeke)

Cầm lấy cuốn vở tiếng anh nó ngán ngẩm thở dài...Lật đàng sau cuốn vở ra tính về thủy có 1 nội dung kỳ quái của cái đũa nào đó vô duyên nó viết zô cuốn vở xinh đẹp của nó, làm phá hoại vở nó thế không biết.* Về thủy gọi cho tôi, SĐT tôi đây 09xxx...*

Nó lấy điện thoại bấm số của cái đũa phá hoại vở nó, rồi nt:

- "Đũa nào giám viết lung tung vào vở của *Trẫm* vậy???" nó bấm nút gửi chưa đầy 5s sau có tin nhắn trả lời.

- "Cái đũa mà cô nói nó là thầy giáo của cô đấy "

- "Ếh " nó vô cùng ngạc nhiên , ông thầy *Ác Ma* kia muốn cô gọi để làm gì???

- "Ếh á cái gì???" nó đang tính trả lời thủy tin nhắn thứ 2 đến.

- "Tôi hỏi em cái này nha!!!"

- "Dạ mời thầy tự nhiên"

- "Bộ em ghét tôi lắm à???"

- "Không ạ!" ông thầy này bi làm sao ấy nhỉ???

- "Vậy tại sao môn học của tôi lần nào kiểm tra em làm cung chỉ được 3,4đ là sao hả ???

- "Ồ thủy..."

- "Thủy cái gì???"

- "Thủy tại em biết nó nhưng nó không biết em đấy chứ " nó cãi, chắc tại nó ăn nhiều cái qá ấy mà.

- "Giỏi nhỉ???"

- "Vâng. Em mà nì" tự tin

- "Từ mai trở đi tôi sẽ dạy kèm em học "

- "ehhhhhhhhhhhhhh "

- "Em có ý kiến???"

- "A... Dạ không" Nể tình ông thầy này quen vs mammy nó chứ không thủy đừng có mơ.

Nó đang mộng mơ trên 9 tầng mây thủy cái tiếng kêu chết tiệt làm nó rớt xuống cái . Ôi trời ơi còn đâu là cái mộng xinh xắn của nó nữa đây.(khổ thân em ý)

Mơ tn ra thủy ơ hay tổng đài chết tiệt... giám làm nó rớt từ 9 tầng mây xuống, người ta đang mơ là được ăn hamburger mà .

- "VŨ MINH KỲ dậy ngay cho mẹ, con có biết mấy giờ rồi không hả???" "xin giới thiệu vị phu nhân xinh đẹp nhan sắc trời cho đây là chính *Hoàng Hậu Ác Ma* đấy ạ.

- "5p nữa thui mẹ..." giọng ngái ngủ, đầu nó vẫn rúc vào đồng gối êm ái.

- "Con có biết con nói 5p nữa lần thứ bao nhiêu rồi không???" Dậy ngay cho mẹ. " Mẹ nó quát.

- "Hnay chủ nhật mà không cũng không cho người ta ngủ nướng gì hết " nó chu chu mỏ cầu nhau.

- "Con có biết giờ là mấy giờ không hả???"

- " chắc 6, 7h thôi mà " Nó đoán thế.

- " Bây giờ là 11h rồi đây cô nương" Mẹ nó vừa nói vừa thở dài

- " Ờ ừ mà 11h mama nói xạo " Nó tỏ vẻ không tin.

- " Đồng hồ đây nè " Mẹ nó đưa cho nó coi đồng hồ

- " Á trời ơi đồ ăn sáng thân yêu của tôi "

- " Trời ơi con tôi, nó giống ai vậy không biết ??? " (TG: giống chị chứ ai. Mẹ nào con nấy mà)

Sau khi vsen xong nó phi thân xuống nhà thỳ gặp ngay ông thầy mĩ nam trường nó, ủa ông này ở nhà nó làm gì??? nó tự hỏi.

- " Chào thầy " Nó lễ phép.

- " ủa thầy làm gì ở nhà em vậy???"

- " Hôm qua tôi nói hnay tôi tới day kèm cho em mà!!!!"

- " Ừa... có hả thầy ??? " nó chớp chớp, trí nhớ của nó cực kém

QUÊ TẬP 1

- " A ... em nhớ ra rồi " Nó phải vắt óc nhớ lại đây

- " vậy tốt " Hân cố mỉm cười chứ thật ra đang tức điên

- " Vậy em đi ăn Sáng đây " nó nhảy chân sáo

- " Cái gì ăn sáng? "

- " Em nhầm là ăn trưa. Thầy ăn không???"

- " Không. Cám ơn tôi ăn rồi "

- " à ra thế "

Sau khi ăn xong nó cùng ông thầy nhiều chuyện học đến tối , ông đi zia nó thỳ ik ngủ

Sáng hôm sau nó đang rúc mình trong căn phòng ầm áp thỳ bị con nhỏ hàng xóm gọi dậy bắt ik học. Nó mà không chịu dậy kiểu gì cũng nghe được bản hòa tấu giữa mẹ nó vs con nhỏ hàng xóm thôi tốt nhất là dậy. Nó vươn mình dậy lết cái thân mình uể oải của nó zô phòng vs làm vsen, sau khi làm vsen và thay đồ thỳ nó phi thân xuống nhà (MK: phi thân ấy hả ??? . TG: 9 nó đó. MK: tui là thực nữ nha!!! ai lại phi thân cơ chứ.... TG: có 1 sự tự tin quá đáng ở đây. MK: cái gì cơ ??? TG: hok có gì hỳ hỳ ... em thắng đây ạ!)

- " Chào mọi người " tươi như bông như hoa

- " Minh Kỳ..... " Hân Ni phi thân đến ôm nó như mấy năm chưa thấy mặt

- " Đi học thoy người ẹp " nó cười đều nhìn Hân Ni

Nó lấy xe, 2 đứa leo lên xe chạy tới trường vừa mới tới thỳ ...

- " A ... Hoàng Từ " 1 nữ sinh lớp dưới hét to làm cho các nữ sinh khác quay lại

- " Hoàng từ chào buổi sáng " các nữ sinh đứng ở cổng chào.

- " Chào buổi sáng mọi người " nó cười nháy mắt và làm hôn gió làm cho các nữ sinh say như điên đảo. Mặt đứa nào đứa đấy có 2 hình trái tim to tỏ bố ở mặt....(TG: hây za...Người ta là con gái cũng hông tha thiết tình..)

Hôm nào cũng vậy chỉ cần đặt chân ở cổng trường là nó lại được chào đón rất nồng nhiệt như vậy đó...

Tại lớp 304, bọn con trai bu lai hỏi nó:

- " Chỉ tui bí kíp chinh phục người đẹp ik"

- " Tôi không có làm không công à nha"

- " Còn vậy nữa, tôi sẽ tặng bà thật nhiều đồ ăn" bọn nó biết của cái trường này chỉ cần có đồ ăn là sẽ nói cho bọn họ mà.

- " Thật không???"

- " Thật "

- " Máy ông làm như thế này nè....."

- " Thật không???"

- " Đảm bảo thành công "

- " Vậy bọn tôi đi đây . đồ ăn đây nek tự nhiên nha "

Nhìn thấy nó Hân Ni nhìn nó lắc đầu đúng là bạn cô làm gì cũng kiếm cái gì ăn được

- " Lại Kiếm được bọn đồ ăn rồi nhĩ"

Nó nhìn cô bạn hàng xóm và cười hì hì.

.....

Cả tháng nay hôm nào hân cũng tới nhà nó đạy kèm nó, có khi ở đó ăn tối xong mới về. Nhờ hân đạy kèm mà thành tích học anh văn của nó thành tích nâng cao hơn ban đầu rồi. Hôm nay hân lại tới nhà nó ăn cơm. Nó nói:

- " Nhà thầy hết gạo à??? Sao tới nhà e ăn hoài vậy???"

- " Ồ " hân trả lời nhẹ nhàng hân biết hôm nào mà nó không móc họng nó 2,3 lần là không yên.

- " Cần e mua gửi qua cho thầy không???"

- " Cám ơn lòng tốt của em nhưng khỏi đi... ăn cơm chung với người đẹp còn không mất tiền tại sao không ở lại ăn chứ" hân cười

Nó liếc hân rồi tiếp tục ăn....Ăn xong nó với hân lại học bài hân giảng cho nó còn nó thì ngồi ôm 1 nùi bánh kẹo ăn dần.. Nhìn nó lúc nào cũng ăn làm hân bực mình

- " e không ăn là chết hả?"

- " Có lẽ..."

- " Tôi bó tay với em"

- " Bó tay làm gì??? ăn bánh nè thầy..."

- "......" hân tức không nói được gì."

- " Vậy em tiếp tục ăn đi " Hân biết không làm gì được nó đành phải để nó ăn thôi

- " A... em cám ơn thầy... yêu thầy nhất thôi hì hì "

Những lời nó nói làm mặt hân đỏ bừng bừng, tim đập (TG: ây da...ây da...trúng tiếng sét ái tình rồi đây hê hê hê ...)

Đạo gần đây hân hay bị như vậy,hân nghĩ "không biết bị bệnh gì đây nữa phải đến bệnh viện kiểm tra mới được "... (TG: bệnh này là căn bệnh không bao giờ chữa được đầu anh. TH: á ...vậy tôi...tôi... phải chết sớm ư?? TG: ...)

Sau sự tra tấn của *Ông Thầy Ác Ma* nó đã được giải thoát, nó liền chạy xuống bếp kiếm cái gì bỏ bụng ... (TG: Đây không thể nào là con người được)...Sau 1 hồi tìm kiếm nó đã tìm ra 1 đồng thức ăn mà chị giúp việc giấu không cho nó ăn (sợ nó bị bội thực ấy mà) và nó tất nhiên là phải "sử" cái đồng đó rồi (MK: Đồ ăn ở nhà tôi là của tôi...Bleuuuuuu)

Đang ăn thì đột nhiên nghe tiếng nó rời bịch bánh và tìm cái Dt...

- "Có 1 tin nhắn mới của ai vậy ta??? hay là tin nhắn của *Lão Ác Ma* ấy nhĩ...

Trong khi đó thỳ...

- " Ha ha ha cậu bị cảm rồi " 1 người mặc đồ trắng nói

- "Thấy tôi cảm cậu vui lắm hả Gia Vũ " Tử Hoàng tức nhìn Gia Vũ

- " Vui chứ ... Cậu bị cảm có nghĩa cậu là con người " Gia Vũ nhìn Tử Hoàng cười cười

- "Ừa... nhưng chó nó cũng bị cảm mà " Tử Hoàng nói

- " Bộ cậu muốn như vậy lắm hả...???? " Gia Vũ nhìn Tử Hoàng chằm chằm

.....

Trong khi đó bên nó thý...

- " Xin chào mình là Trần Minh Nhật, 18t, là boy, mình vẫn còn zin 100%... Ba mình là giám đốc cty AYC, mà mình là chủ công ty thời trang AZH, mình có 1 anh trai hiện tại anh ấy đang đi du học, nhà mình có rất nhiều siêu xe như: Audi Q7, Lamborghini, Chevrolet Camaro SS... Mình muốn làm quen với bạn được không???"

- " Cậu đang quảng cáo đây à ???"

QUÊ TẬP 1

- " À không đây chỉ là giới thiệu 1 vài chi tiết nhỏ về mình thoy mà"

- " Giới thiệu 1 vài chi tiết á... mình thấy bạn đang khoe khoang về gia tài của bama bạn ấy chứ???"

- " Hỳ Hỳ cứ coi là như vậy đi...Bạn tên là gì???"

- " Bạn làm quen thý phải biết tên tôi chứ???"

QUÊ TẬP 2

- " Thật ra là mình biết rồi mình chỉ hỏi lại cho rõ hơn thôi "

- " Tôi tên là Vũ Minh Kỳ, 17t"

- " Minh Kỳ, đúng là cái tên hay..."

- " Quá khen rồi..."

- " Nghe giang hồ đồn Minh Kỳ chưa có bạn trai phải không??? Nhật muốn làm bạn trai Kỳ được không???"

- " Gọi tôi là "Minh Kỳ", "Vũ Minh Kỳ" biết chưa!!!!"

- " Ồm...Ừ Minh Kỳ, mình có thể làm bạn trai Minh Kỳ được không???"

- " Không làm bạn trai vậy chứ muốn làm bạn gái tôi à???"

QUÊ TẬP 2

- " không ý Nhật là Nhật muốn Làm "Bò" Kỳ ấy "

- " Minh Kỳ, Vũ Minh Kỳ không được gọi là Kỳ biết chưa!!!!"

- " Ờ Minh Kỳ, Nhật Muốn làm "bò" Minh Kỳ được không???"

- " Ông là k.gái hay sao mà muốn làm bò tui ???"

- "..."

- " hÔ hÔ mình thật là quá đáng cấp " nó đang nằm tự sướng về thành tích của nó.

Bạn đang đọc truyện *Có Chậu Lầy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

hôm nay Hân Ni bận việc nên nó phải đi đến trường 1 mình, nó tính sẽ đi dạo vòng quanh thành phố 1 lượt. Nghĩ vậy nó chạy nhanh xuống lầu và

- "Ấy da ... Sao ai lại mang cây cột điện đặt ở giữa nhà thế này..." nó càu nhàu

- "E hèm... Em nói ai là cây cột điện vậy hả???" Hân nhìn nó chăm chăm.

- "Á... má ơi cột điện biết nói chuyện kia..."

- "Này... này ai là cột điện hả, nhìn kỹ lại đi nhá..." Hân tức vì nó cứ nói hân là cột điện, mà làm sao có cột điện nào đẹp trai như hân cơ chứ Hê hê hê... (TG: ọc... ọc... ọc... ọc...)

- "Ồ là thầy hả... hỳ hỳ " nó cười cười...

- "À ... Thầy đang làm gì ở nhà em vậy ??? " nó nhìn hân chăm chăm

- "Bộ không có việc gì tôi không thể ở nhà em à???" hân tỏ vẻ không vui

- "À!!! không phải vậy..."

- "Tôi trình trọng thông báo cho em biết 1 tin quan trọng " hân nhìn nó rồi cười cười

- "Chuyện gì vậy thầy...???" nó nhìn hân đôi mắt long lanh như muốn nói * thầy sẽ mua thật nhiều đồ ăn tôi cho em phải không ????. Nhưng sự thật vẫn là sự thật ...

- "Từ ngày hôm nay chở đi tôi sẽ đưa em đi học đón em đi về mỗi ngày ..." hân cười gian tà nhìn nó.

- "Êh... gì cơ... em thật sự không hiểu...thầy đang nói gì. Từ hôm nay ...thầy sẽ làm gì cơ...???" nó thật sự không hiểu... .

- "Em thật sự không hiểu hay là cố ý không hiểu vậy???"

- "Thật sự là không hiểu "

- "Được rồi tôi sẽ nói 1 lần nữa cho em hiểu...TỪ HÔM NAY TÔI SẼ ĐƯA EM ĐI HỌC MỖI NGÀY..." Hân nói to từng chữ và rất rõ ràng...

- "Hờ..... " Nó ngơ ngơ không nói lên lời.

- "Em có ý kiến ??? " Hân nhìn trừng trừng vào nó.

- "Thầy ăn xong không có việc gì làm à???" Tự nhiên tới nhà e làm tài xế z á !!!! Hay nghề giáo viên của thầy kiếm được ít tiền không đủ ăn nên đến nhà em để làm thêm ... Thôi em sẽ cho thầy mượn 1 ít để dùng tạm, rồi thầy từ tìm việc khác... Hiện tại e không cần tài xế." Nó cố ý chọc quê hân để hân khỏi đến chở nó đi, phiền phức chết được.

Nhưng nó không biết rằng khi nói chuyện với nó nhiều hân đã phải zia nhà mua ngay mấy bô zô để cho nó bớt nhục ý mà.

- "KHÔNG!!! Tôi đã quyết định như vậy rồi, em nói gì cũng vậy thôi." hân tỏ vẻ cương quyết.

- "Ông trời ơi, sao ông ác quá zậy??? sao ông có thể bắt 1 cô gái nữ tính yếu đuối như con đây phải đi chung với cái tên * Ác Ma * đó chứ !!!! .

Nó đang ngửa mặt lên than đất kêu trời thì bị hân lôi xềnh xệch như con ra khỏi nhà và còn bị tống zô chiếc xe nhìn là thấy gét của hân. Nói thế thôi chứ nhìn xe hân làm sao mấy người làm thầy giáo có thể mua được, mà có mua được thì chắc đã già khò rồi. Nhìn chung thì có lẽ nhà hân khá giàu...(TG : nhà người tar rất giàu thì có ý...) Nhưng tại sao hân lại đi làm thầy giáo nhỉ ????

- "Em đang suy nghĩ cái gì mà trầm tư vậy???" " Hân liếc mắt sang nhìn nó cười cười hỏi.

- "à ... không có gì đâu ạ!!!!" lễ phép.

- "À em ăn sáng chưa...???" " Hân ân cần hỏi.

- "Mới dậy bị thầy lôi xềnh xệch đi rồi ăn với uống gì !!! " Nó chu chu mỏ trách cứ hân.

- "Vậy bây giờ chúng ta đi ăn ... được không ??? " Hân cười áy náy.

Nghe tới được đi ăn là 2 mắt nó sáng lên và cười rạng rỡ , nụ cười làm hút hồn hân (mém tông xe ...). Hân nhìn nó mỉm cười, hân phải bó tay với nó , chỉ cần nhắc tới thức ăn là nó sẽ không cần biết gì nữa. Hân cho dừng xe ở 1 nhà hàng tên là " Wai Ting ", hân mở cửa xe cho nó xuống. Hân dẫn nó vào 1 cái bàn cạnh cửa sổ , có thể ngắm được cảnh bên ngoài.

- " Xin chào quý khách, quý khách muốn dùng món gì ...??? " Người phục vụ cầm menu đưa cho 2 người r nói.

- " cho tôi 1 phần gratin, 1 phần thịt heo sữa Iberia , 1 súp thịt gà , 1 phần thịt bò 7 phần chín 3 phần sống, 1 phần KFC,..... à cho tôi 1 ly nước cam, Cảm ơn " Nó cười hỷ hỷ

Người phục vụ và hấn trở mắt lên nhìn nó.

- " Tôi không phải là sợ hết tiền ... nhưng em ăn như vậy sẽ không sao chứ " Hấn sợ nó ăn nhiều quá không tốt.

- " Sẽ hết mà, không sao đâu..." Nó nhìn hấn cười

Người phục vụ mang đồ ăn lên nó vội lấy ăn luôn không suy nghĩ.

- " Khoan đã" Hấn nhìn nó cười gian tà

- " Thầy đói ý à ??? " nước mắt lưng tròng.

- " Không phải như vậy, trước khi ăn, e phải đáp ứng 1 yêu cầu nho nhỏ của tôi..."

- " yêu cầu gì dạ thầy??? "

- " Từ bây giờ khi không có ai em phải gọi anh là anh , không được gọi thầy nữa!!! " hấn cười ma mãnh.(TG: ế ai cho người xưng anh z hấ)

- " Ế ... Tại sao ??? " nó ngơ ngơ

- " vậy em có muốn ăn không???"

- " Em muốn ... " đôi mắt nó long lanh...σ...nhưng...2 cái tai kia ở đâu ra zậy trời còn cái đuôi kia nữa chứ... (TG: Dễ thương quá đi mún hun quá... hun 1 cái nha...TH: Cô ấy là of tôi ... TG: ...)

- " em ăn được hông??? " đôi mắt lấp lánh lấp lánh.

- " Gọi anh rồi sẽ được ăn..." hấn cười ma mị.

- " Ồ ...thầy anh...cho tôi ăn nha

- " ừm ngoan... em ăn đi " hấn cười thỏa mãn.

Sau khi đóp xong bữa sáng, nó lại theo hấn lên xe để hấn chở tới trường...

- " á hoàng tử đi cùng xe với thầy Từ Hoàng kìa " 1 nữ sinh nói to

- " Wow... 2 người họ đẹp trai quá đi " 1 đám nữ sinh hét

Mới sáng sớm mà cái cười này đã loạn rồi hajzz hajzz hajzz

Bước xuống xe nó vẫy tay chào....

- " Xin chào hoàng tử " 1 đám nữ sinh cúi đầu 1 góc 90 độ, á đây là fan of nó đó...

- " Hi hi...xin chào " Nó mỉm cười giờ tay chào...vâng chính nụ cười ấy đã làm cho bao nhiêu nữ sinh cái trường này nhập viện vì mất máu quá nhiều...

- " A...anh đây rồi ... " Cô gái ăn mặc sexy chạy tới ôm Hấn...

- " A người yêu của thầy kìa " 1 nữ sinh lên tiếng

Câu nói đó làm cho nó bất giác quay lại ... Ô hay sao tự nhiên nhìn thấy cảnh tượng như vậy nó cảm thấy khó chịu như vậy chứ... Nó nhìn hấn bằng ánh mắt căm hờn...

Hình như hấn cảm thấy được ánh mắt của ai đó nhìn mình đầy sát khí , Hấn quay ra và bắt gặp ánh mắt của nó nhìn hấn, hấn nhẹ mỉm cười... Còn nó thì thấy hấn quay lại mỉm cười như vậy càng làm cho nó tức hơn...Chẳng biết tại sao... nó đi lên lớp với khuôn mặt u ám...

- " Em về đây bao giờ vậy ??? Sao không gọi anh ra đón ...!!! " Hấn nhìn cô gái đang ôm mình cười nói.

- " Em mới về thôi, em muốn tạo bất ngờ cho anh ấy mà ... Hihi " Cô gái cười làm tăng lên vẻ đẹp sắc xảo và quyến rũ...

- " Mình lên phòng anh rồi trò chuyện nhé...!!! " Hấn cho cô gái khoác tay mình rồi cùng lên văn phòng làm việc của hấn...

...Tại Văn Phòng làm việc của hân...

"Pama có biết em về hay không ????" Hân ngồi vào ghế làm việc rồi hỏi

"Biết ... Em nói Pama giấu anh, không cho anh biết để gây bất ngờ cho anh hihi " Cô gái cầm tách trà 1 cách tao nhã uống 1 hớp rồi nói...

"vậy bây giờ em tính sao???" Hân không nhìn cô gái chỉ nói...

"Em ... tính sao là tính sao ...???" Cô gái nhìn hân bằng ánh mắt khó hiểu trả lời...

"Thì em Có tính ỉk zia nhà hay là em tính ở khách sạn???" Hân nhếch nhẹ môi nói

"Tất nhiên là em sẽ zia nhà rồi..." cô gái chu chu mỏ nói.

...Tại lớp học...

Thấy Minh Kỳ mặt buồn buồn dù có 1 chồng thức ăn cao như cái tháp đằng sau mà cô nàng này không ăn, không cười. Hân Ni thấy là lạ liền hỏi:

"Bà sao dạ...???" Hôm nay có chuyện gì không tốt hả??? Hay bà giận tui ??? " Hân Ni lay lay người nó

"Không có... Tui chỉ thấy hơi hơi khó chịu chút thôi..." Nó nằm gục xuống bàn trả lời, thật ra là không thể nhắc được cái người nên.

"bà bị bệnh hả ...???" Hân Ni lo lắng hỏi vừa lấy tay đặt lên trán nó... "Không có nóng mà " Hân Ni nghĩ.

"Hông ...Có mà " Nó ngẩng đầu nhìn Hân Ni Mặt xụ 1 đồng

"Thiệt không đó " hân Ni nhìn nó về mặt bắt an

"Thiệt mờ ... " nó nằm gục xuống bàn.

"Zậy có chuyện gì mà bà xụ mặt 1 đồng như vậy ??? "

"Ồ ... Ủm Thi là Như vậy đó " nó kể cho hân Ni nghe, nghe xong mặt Hân Ni

"chuyện có zậy thui hả ??? " Cô cười đều nhìn nó, thì ra cô bạn nhân của cô đã biết rung động rồi cơ đấy

"Có zậy thui " Nó ngập thơ trả lời...

"Ha ha ha ...Ha ha ha " Cô nhìn nó mà cười, con bạn của cô sao mà thơ ngây thế không biết..

"Cậu cười cái gì chớ... Gét quá ỉk ... " Nó phồng má lên nói.

"Thôi ...Thôi... đừng ghét ... tớ không cười nữa ... hahaha " Cô thật là không thể nhịn cười được bạn cô quá là thơ ngây mà .

"Hừm ... " Nó liếc mắt nhìn cô, sao cô có thể ngồi cười trong khi nó đang thấy bức mình như thế này.

"Đừng lo... chỉ là cậu đang ghen thôi " Cô cười cười nhìn nó

"Cái gì...???" G...h...e...n...á ??? " Nó nhìn cô chăm chăm nhưng rồi đột nhiên mặt đỏ bừng bừng "Không thể nào là ghen đâu..." nó nghĩ...

Càng nhìn nó cô lại không thể nào tưởng tượng được mặt nó lại biểu thị những hình ảnh phong phú như thế thế là ...

"Ha ha ha ... Ha ha ha " không thể nhịn cười

"... DUONG HÂN NI ... cậu có thôi cười trên nỗi đau của người khác được không ????" Nó tức giận quát nhưng Hân Ni không hề ngừng cười mà càng cười thêm...

Nó đuổi theo Hân Ni, Hân Ni chạy và cuối cùng mất vật vã, và thế là 2 đứa ngồi cười (TG : vâng giọng cười rất phong phú hí hí)

Lúc nào cũng vậy, 2 người bọn họ không bao giờ giận nhau quá 5s hết...

Bạn đang đọc truyện *Có Chậu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

.....Tại lớp 304.....

"Lớp chúng ta có học sinh mới " Thầy giáo vừa nói vừa ra hiệu cho học sinh mới bước vào...

"A...bà cô... (tên khờn) " 2 người đồng thanh nói.

"Ai là "tên khờn", ai là "bà cô" hả??? " cả 2 đồng thanh nói.

"các em quen nhau à??? " thầy sợ có chuyện lên nhảy zô giữa

"Không bao vờ " 2 người lườm nhau .

"Thôi thôi các em dừng lại, em giới thiệu cho mọi người biết đi" thầy giáo cười đau khổ, "sao tui có thể làm chủ nhiệm cái lớp này cơ chứ "

" Xin chào tôi là Vương Gia Huy , rất vui được làm quen " hần nói như không nói

" Vậy Minh Kỳ sẽ dẫn em đi thăm quan trường ..."

" Cái jè " nó phụng phịu bĩu môi

" Cô tưởng tôi muốn đi cùng cô sao " Hần nhìn nó bằng ánh mắt giễu cợt , nhưng mà cái tính của nó thì mọi người đã biết đâu chịu thua kém ai và thế là ... lớp học trở thành trận chiến của cái đứ nó... nào bàn nào ghế nào sách nào vở thước kẻ bút chì,... là vũ khí để 2 đứ nó * Choảng * nhau ...

Thầy giáo ngồi núp 1 góc mà khóc " Sao tui lại khổ như thế này híc híc "

Sau một hồi choang nhau một mõi , nó lấy đồ ăn và ăn như không có gì, còn hần nhìn ngồi nhìn chăm chăm choảng vì nó ăn như cả lớp thì quá quen thuộc với cảnh này rồi...

.....Giờ ra chơi.....

1 tin nhắn mới

" Hú ! lên phòng tôi 1 xiu được không ??? "

" Không !!!!! " nó tức tức nhìn cái dt thý ra cái ông thầy đó còn có tâm tư nt cho nó nữa

" Thật không chứ ??? chuyện quan trọng đó nha...đi hay không tùy em... "

" Grrrrrrr... cái ông thầy khờn kiếp " nó chạy 1 mạch lên phòng làm việc của hần

" Vào đi, cửa không khóa "

" Thầy gọi tôi lên đây có gì không ??? " nó đứng khoanh tay trước ngực nhìn hần

" Em tới rồi à ??? " nghe giọng nói của nó hần liền ngẩng mặt lên và cười , nhưng lại gặp ngay ánh mắt sát khí của nó ...

" À... em đi mua giùm tôi chai nước suối đi..." hần mỉm cười thật tươi nhìn nó.

" Há.....???????????? " Nó đơ như cây cơ...

" được không ??? " Hần mỉm cười an nhàn

" Thầy ...đang đùa với em đó hả ??? " Nó tức xý khói," bảo có chuyện quan trọng nên người ta chạy hồng học lên đây, lên đây xong..."em đi mua giùm tôi chai nước suối đi "".

" Không có mà..." Hần cười mỉm chi

" Thầy còn cười được nữa hả??? Bộ thầy rảnh không có việc gì làm à??? thích chọc người khác quá ha...Em không có thời gia đùa với thầy đâu..." Nó xoay người hướng ra ngoài cửa..

" Khoan đã, em làm gì mà không có thời gian??? " hần nhìn nó nghi ngờ hỏi

- " Ần." nó trả lời 1 cách không có gì có thể nói được.

- ' Hà??? vậy mà em bảo không có thời gian hả ???"

- " ừm!!! như vậy còn sướng hơn là chạy từ lầu 5 xuống lầu 1 rồi lại lên lầu 5 đâu " nó nói ám chỉ

- " hỳ hỳ " hần chỉ ngồi cười.

- " Hết chuyện rồi phải không em zia lớp đây..."

Nó xoay người chuẩn bị đi thỳ...đột nhiên có cánh tay vòng từ sau ôm lấy người nó, nó giật mình quay lại thỳ chu~~~~~

- " làm cái gì vậy ??? " nó đẩy người đang ôm nó ra và ngược mặt lên..

- " Baba ...baba về hùi nào dạ??? " nó ôm chầm người mà nó dag gọi là baba

- " Baba mới về thui hìhìhì, nhớ con cung quá à!!! " tất nhiên là phải nhớ rồi nó là con út mờ nì.

- " Có quà cho con hum ??? " "

- " Ở nhà đó con cung... thôi con đi học đi, chiều về sớm mình phải đi dự tiệc nữa đó" Baba nhìn nó cười rồi đặt nụ hôn lên trán nó, còn về phần hần thỳ hần tức lắm, cho dù là baba thỳ cũng không được hun đồ của hần chứ

- " Dạ!! con biết rồi , Bye bye baba"

- " ừm bye con yêu "

Sau khi chào baba xong nó không quên chu chu cái miệng nhỏ về phía hần , có vẻ là cố ý chọc tức hần, rồi nó vui vẻ đi về lớp....

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Giới Thiệu Thêm Nhân Vật Phụ :

1. VƯƠNG GIA HUY (17t) : Đẹp trai,tính khí thất thường, là bạn thân của nó , hể 2 đứa gặp là có chuyện(chắc các bạn cũng biết ùi hì hì) nhưng lại rất quan tâm nó..

2. DƯƠNG HÂN NI (17T) : Dễ thương, hiền, ngoan, rất nữ tính. là bạn thân từ thuở *Cời chuông tắm mưa của nó*, cô ấy rất chi là* cáo già *, nhưng luôn kè kè bên nó.

3. VŨ MINH HOÀNG (30t) : Đẹp trai ,ga lăng, phong độ là chủ tịch tập đoàn " VŨ ÂU " là baba nó.

4. ÂU DƯƠNG NHI NHI (28T) : là 1 nữ nữ xinh đẹp tuyệt trần, lộng lẫy lung linh , là tổng giám đốc tập đoàn " VŨ ÂU ". là mama của nó.

.....

Nó chạy 1 mạch zia tới lớp thờ phỉ phò, Hân Ni thấy nó zia liền chạy ra hóng hót.

- " Bà ỉk âu á ??? " Hân Ni nhìn nó soi mói xem kiểm chất dk cái gì không.

- " Lên văn phòng, của ông thầy khó tính..." nó cười cười đi về chỗ.

- " rồi sao... rồi sao???"

- " không sao hết, lên đó được gặp papa!!!!"

- " Bác trai mới zia à ??? "

- " ừm !!! mới zia!!"

- " vậy là hôm nay sẽ có sự kiện già òi !!! đừng hông ??? "

- " ừm!!! Tối nay phải đi dự tiệc gòi !!! "

- " Sao đi với tui hăm ??? " Nó liếc mắt nhìn Hân Ni có ý dò hỏi.

- " tất nhiên phải đi rồi hịj "

- " Nhớ nha , bà phải đi chung với tui đó.. "

2 đứa ngồi cười khúc khích với nhau, nghĩ tới bữa tiệc tối nay tụi nó sẽ chơi trò gì nhỉ !!!!

- " MINH KỲ, HÂN NI " tiếng hét chói tai ở bên cạnh làm 2 đứa nó giật mình ngẩng đầu lên, đập vào mắt là mặt của ông thầy ác ma đáng gét đó..

- " 2 em đang làm gì ở dưới này ??? " hân nhìn nó tức giận. Hân không cho phép nó nói chuyện với ai dù là con gái hay con trai, mỗi khi nhìn thấy nó cười nói với đám người đó làm hân tức không chịu được. Mà tại sao hân lại như vậy nhỉ ??? không biết nữa....

- " Hú !!! thầy làm gì mà đứng ra vậy ??? " Nó nhìn hân sẫm soi

- " không... không ...không có gì chúng ta học tiếp thôi " hân mỉm cười

- " Thầy lạ thật ấy... " Hân Ni thỳ thẫm với nó.

- " Chắc tại ông chưa uống thuốc ấy... " nó cười đều nhìn hân.

..... Giờ ra về

- " Em hay ra muộn như thế à ??? " Hân nhìn nó trân trân

- " Không !!! " nó trả lời trống không.

- " Em không giải thích lý do à ??? " Hân nhìn nó có nét thoáng buồn

- " Không có gì để giải thích với thầy hết ... "

Thật ra là nó vẫn còn tức cái vụ hui sáng, dù nó không biết nguyên nhân vì sao nó lại tức hân.

- " Thôi em lên xe đi. "

Hân không hỏi thêm gì nữa, hân biết hân có hỏi chắc nó cũng không trả lời đâu.. thôi không hỏi nữa. Nó tự động mở cửa xe và trèo zô ngồi, hân mỉm cười và chờ nó về tới nhà. Trên đường về nhà nó nằm ngủ 1 cách hồn nhiên như cô tiên...Hân nhìn nó mỉm cười.

- " thật là hết cách với em, không sợ người ta làm điều xấu xa hay sao " hân vừa nghĩ vừa cười.

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

- " Minh kỳ...Minh Kỳ " hân lay lay người nó...Nó mở mắt ra nhìn hân cười rồi... * ngủ tiếp *

- ".....Ặc....., e dậy ngay cho tôi ...dậy ...dậy " hân lay lay mạnh người nó.

- " Mama cho...con ngủ...xỉu nữa ...đi " nó nói mơ...

- ".....Hả ...???? " hân chưa kịp hoàn hồn thỳ...ơ hay mình là mẹ cô ấy hỏi nào vậy trời....

- " anh không phải mama của em. ...dậy không ...không anh ...hun em đó " hân lay lay người nó

- "....." à nó vẫn ngủ ha ha ha

- " dậy đi ... dậy đi "

- " oài dk r dk rồi... " nó vurun mình tới thỳ Chuzz Moahhh... 2 người giật mình quay mặt đi

- " Éc làm sao bây giờ " Hấn và nó mặt đỏ bừng bừng suy nghĩ

- " hay mình xin lỗi cô ấy nhĩ...Không được ... " Bây giờ đầu óc hấn rối tung lên như 1 bó bông bong.

- " sao bây giờ...Mình hun thầy ấy rồi píc nói sao đây hic hic " Nó đỏ mặt suy nghĩ

- " à ...ờ...e (a) ... " 2 người đồng thanh

- " Thầy (em) nói trc đi " 2 người đồng thanh.

- " zia tới nhà e rồi e vào trc " nói xong nó chạy như 1 cơn gió vào nhà mặt thỳ đỏ bừng bừng

- " Cục cưng zia ùi hả " baba tíu ta tíu tít "

- " ơ...ùm...dạ con mới về con nên phong trước " nó chạy thật nhanh tong khi Ba nó nhìn chẳng hiểu gì ...

- " Má nó ơi... con nó bị sao ấy hức hức..." khóc tu tu, khóc đọt 1

- " Uĩ ngoan nào anh yêu , chắc con nó đang bức mình ý mà , ngoan đừng khóc " dỗ dành

- "Hông phải âu, con nó bo xỳ anh rui hức hức " khóc típ đọt 2

- " Ngoan hum sao đâu ck.... " mẹ dỗ dành (như em bé ấy xỳ xỳ :TG)

- " huhu huhu " khóc đọt 3

- " Anh có im đi không ??? Khóc hoài dạ hả " nổi điên....

- " Oaoaoaoaoa zk la anh kia " khóc đọt 4.

- ".....! mẹ nó đơ như cây cơ....

Nhi Nhi lấy tay nâng cằm Minh Hoàng , đưa tay vuốt nhẹ tóc anh, đặt đôi môi mọng nước lên môi anh, anh và cô đắm chìm trong vị ngọt mà cô mang tới .
...đẩy nhẹ anh ra ,

- " Đủ rồi anh yêu..." cô nhìn anh bằng ánh mắt trêu mến

- " Không anh muốn... môi ngọt nữa cơ ... " anh nhìn cô nhưng ánh mắt đặt ở trên môi lộ vẻ ham muốn

- " Tới nha ...bây giờ mình phải đi tiếp khách rồi mà anh " cô lấy tay đẩy anh ra

- " " Anh không nói gì chỉ nhìn cô bằng ánh mắt lưu luyến....

Vâng đó là cảnh ân ái của 2 vợ chồng nhà ấy ạ hý hý (NN: tác giả vô duyên ...MH TG,NN ".....")

.....

- " Minh Kỳ xong chưa con yêu ... " mẹ nó gọi

- " Xong rồi mama, " sau khi zia nhà thỳ gặp Hân Ni ở trên phòng, cô kể chuyện cho Hân Ni nghe . Bị cô cười 1 trận hả hê , sau khi cười xong nó và Hân Ni bắt tay cho việc lựa chọn trang phục dự tiệc. Vừa mặc xong thỳ mama lên.

- " wow...2 đứa dễ thương quá "

- " Di đừng khen bon cháu nữa, cháu đỏ hết mặt rồi " Hân Ni cúi đầu nói

- " haha haha haha ...dc rồi không nói nữa chúng ta đi thôi ... "

Bọn nó chạy ra xe trước, 2 đứa 1 xe. bama 1 xe

..... Tại Buổi tiệc

Bạn đang đọc truyện *Có Chậu Lầy Anh Không???* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

- "Xin mời tiểu thư " Tài xế mở cửa xe nó và Hân Ni bước xuống vô cùng lộng lẫy với bộ trang phục mà tụi nó đang mặc

Hân Ni mặc 1 bộ váy ren màu đen hở cổ, tóc búi cao mái ngố cùng làn da trắng làm tôn lên vẻ đẹp lộng lẫy của cô ... hóp hóp bao nhiêu chàng trai . Nó mặc bộ vét trắng , tóc mái xéo áp sát mặt cùng với nụ cười luôn nở trên môi baby cực kỳ... làm các cô gái phải mất chữ O mồm chữ A , mà hầu như là hình trái tim to tởm ở mặt...(TG: em đã quá quen với cảnh này rồi ạ!)

Hân Ni khoác tay nó cùng nhau đi vào buổi tiệc...

- " ủa mà tiệc gì z ta???" Nó hỏi Hân Ni

- " Há ???? Tiệc nhà cậu mà sao tui biết !!!! " Hân Ni mở mắt to nhìn nó

- " Hê hê hê tui quên...để tui hỏi papa đã" Nó cười cười

vừa lúc đó có 1 cánh tay đặt trên vai nó, giật mình nó quay lại và

- " Ai zak cột nhà có tay..." Trí tưởng tượng phong phú..

- " Zi cơ ???? Ai là cột nhà có tay của em ??" lần nào cũng là cái gì không !!!

- " Là Thầy à ???? " nghe cái giọng là biết là ai luôn khỏi cần nhìn mặt

- " là tui chứ em tưởng là ai ??? Cây cột nhà có tay của em há ??" Nói châm chọc nhưng 1 phần cũng là vì tức nó "lúc thì cây cột diện biết nói, lúc thì mama ... " không thể chịu nổi

- " hi hi hi ...em thật sự không biết người đó là thầy mà ... " cười, giả vờ ngây thơ vô số tội...

- " Tạm tha cho e, mà em là con gái sao hok mặc váy mà lại ăn mặc như thế này ??? " hân nhìn chăm chăm vào bộ vét nó đang mặc.

- " Đẹp mà !!! " nó trả lời 1 câu cộc lốc...

- " Nhưng em là con gái , em nên mặc váy giống Hân Ni nè, em ấy dễ thương không ??? " Hân nói r nhìn Sang Hân Ni cười, hân Ni cũng cúi đầu chào hân

- " không thích, kệ em " nó chu chu môi

- " Em thật kỳ lạ "

- " Người kỳ lạ là thầy ấy "

- " A ...Từ Hoàng, cháu về nước hồi nào thế ??? " 1 người phụ nữ trung niên bước tới hỏi

- " Cháu mới về thôi ... Cô khỏe không ??? " hân cười , làm người phụ nữ kia tim đập tình thích , sức ảnh hưởng của * Sắc đẹp mỹ nam * đấy ạ.

- "....." họ nói chuyện liên miên

- " Papa mama " nó chạy tới ôm 2 người họ

- " Sao vậy con yêu ??? " papa nó mỉm cười trả lời nó

- " Hnay mình tới đây làm gì vậy Papa " Nó nhìn nhìn papa

- " à...Ồ ...papa cũng không biết nữa ..."

- " Hề ...cái gì cơ ???? " nó đơ như cây cơ

- " ... papa xin lỗi ..." thấy nó hok nói gì ,tưởng là giận

- "hok sao papa " Nó thấy nước mắt lưng tròng trên mắt papa nên đành ngậm ngùi cầm nín .

Nó mà làm papa khóc thế nào mama cũng sẽ xử nó *liền !!! ngay!! và lập tức * .

Nó lúi thúi đi ra cho Hân Ni đang đứng nhưng chỗ ấy đã bị trai pu đầy ở đó r. Nó lặng lẽ đi ra chiếc ghế đỏ gần đó và ngồi tựa vào. Tự dưng sao lại buồn ngủ vậy nhỉ??? nó từ từ nhắm mắt và thở những hơi thở đều đặn. Mà hình như nó đang nằm vào vai 1 người lạ, nhưng sao nó lại thấy rất quen thuộc đến vậy .Cả mùi hương nữa, hình như nó đã ngửi thấy ở đâu rồi sao mà quen thuộc vậy ??? Làm nó nhớ lại mùi hương này, người con trai kia, người mà 2 năm về trước đã gây cho nó 1 vết thương lòng khó có thể chữa được...

..... 2 năm trước.....

- " Minh c.t đi anh hết yêu em rồi " Người con trai mặc đồ màu đen nói , hần quay lưng đi không thèm nhìn cô.

- " Tại sao chứ ??? " Người con gái mặc bộ váy ren trắng, có mái tóc dài ngang lưng vừa khóc vừa chạy theo người con trai kia, nước mắt chảy ra từ khóe mắt đỏ au của cô..

- " Anh yêu người khác rồi... có vậy thôi !!! " Hần quay lại nhìn cô bằng ánh mắt giễu cợt

- " Nhưng em vẫn yêu anh mà ... làm ơn đừng bỏ rơi em... em yêu anh thật lòng mà... " cô gái nhỏ bé quỳ xuống van xin nài nỉ người con trai kia đừng bỏ cô... nhưng hần lại xô cô ngã... và đi theo 1 cô gái khác xinh đẹp, trẻ trung, quyến rũ hơn cô...

Cô khóc...khócvà khóc... nước mắt không ngừng rơi xuống ,trời cũng khóc theo cô... trời cũng rũ lòng thương với 1 cô bé tội nghiệp như cô.... con mưa cứ thế rơi xuống ngày càng nặng hạt hơn... Người ta thấy 1 cô bé mặc đồ trắng đang ngồi khóc dưới mưa... Cô gào lên gọi tên anh...người con trai đã bỏ cô để đến với người con gái khác, sao anh lại đối xử nhẫn tâm với cô như vậy chứ??? cô có tội tình gì đâu chứ...Sau vụ chia tay đó cô đã trở nên lạnh lùng, ít nói, và cô luôn luôn 1 mình.....và cô bị trầm cảm nặng ...

- " cậu tới đây làm gì ???? " giọng mama nó quát nên

- " Cậu hay đi ngay đi... làm ơn hãy buông tha cho nó ... " giọng papa nó vang lên bên tai.

Nó mở mắt ra... Nước mắt rơi xuống...Thỳ ra là chuyện 2 năm trước sao nó lại mơ thấy nhỉ??? Thôi kệ vậynghĩ tới đây nó ngược mắt nên nhìn mama papa nó và nó bất giác nhìn sang người bên cạnh nó...Nước mắt nó chảy...cứ thế mà rơi xuống... Nó không thể nào cản những giọt nước mắt này lại...Nó đã cố nhồi nhét anh ra khỏi tâm trí của nó mà... tại sao anh lại ở đây??? cứ thế những giọt nước mắt rơi xuống như 2 năm về trước đây....

- " Minh Kỳ ... Minh Kỳ... con không sao chứ ???? " mama chạy ra ôm nó.

Hần... Là hần... người con trai mà 2 năm về trước đã làm tan vỡ trái tim nó và giờ hần lại ở ngay trước mặt nó, nó làm gì bây giờ??? tiếp tục chạy trốn hay là đối mặt với hần... 1 tiếng tát vang lên..

- " Anh tới đây làm gì ??? " Tiếng Hân Ni quát vang lên cả hội trường lặng thinh

- " Chi tới để gặp người cần gặp thôi... chẳng lẽ e không cho à ??? " nắm lau lau vết máu trên môi mình.

- " Anh có tư cách gì mà tới gặp bạn tôi.. " Hân Ni nhìn hần trừng trừng

- " Tư cách ... Thì là N.y cũ ... được không ??? " Hần mỉm cười..nhếch môi

- " N.y cũ??? Anh còn có thể nói như vậy à ??? Anh bỏ Minh Kỳ 1 mình rồi đi theo người con gái khác ,Bỏ mặc cho cậu ấy khóc nhưng anh không hề quay lại ... " Đứng vậy 2 năm trước Hân Ni tỉnh cơn đi ngang và nghe hết mọi chuyện...

- "..... " Hần lặng im không nói.

Đúng là hần đã nhẫn tâm bỏ cô, Sau khi Chia tay hần rất buồn, không biết tại sao...hần đã cố tìm kiếm tin tức của cô ...nhưng không có tin tức gì ngoài 1 trang giấy trắng...từ đó hần trở lên lầm lì ít nói hơn... tình cờ Papa nhờ hần đi dự buổi tiệc này và hần đã nhìn thấy cô...Cô cắt tóc...mặc đồ k. trai...nhưng hần vẫn có thể nhận ra cô...người con gái hần đã vứt bỏ ngày đó... người con gái đã cầu xin hần...

- " chúng ta về nhà thôi ... " Papa lên tiếng

Mama và Hân Ni Cùng cô ra xe.... từ Hoàng đứng 1 góc và nghe hết toàn bộ câu chuyện... Anh tức giận vì sao anh lại là người đến sau??? Nếu như anh đến trước thì cô đã không ra nông nỗi như vậy!!! anh tức giận...bây giờ anh có thể làm gì cho cô ??? ... Không!!! cô nhất định phải là của anh, anh sẽ không cho ai có quyền làm tổn thương cô nữa...Cô nhất định phải là của anh...Người con gái nhỏ bé đáng yêu à...

- " Vào đi ... " 1 người đàn ông mặc bộ đồ đen ngồi trên bàn làm việc gần cửa sổ,gió thổi nhẹ nhàng làm tóc bay lên lộ ra khuôn mặt lạnh như tảng băng ngàn năm, không động đậy gì chỉ nói vọng ra ngoài

- " Thừa thiếu gia, tài liệu cậu cần đã mang đến rồi đây " 1 người đeo kính đen cung kính cầm tập tài liệu để lên bàn, rồi quay người đi ra ngoài để người kia ngồi 1 mình.

Hắn vươn tay cầm tập tài liệu rồi nhếch môi cười nguy hiểm.

"Em nhất định sẽ là của tôi" hắn nhìn tấm hình đặt trên bàn, 1 cô bé xinh xắn ôm 1 con mèo nhỏ...

..... Sáng hôm sau tại nhà Minh kỳ

ánh sáng làm nó mở mắt ra và...

"Á aaaaaaaaaaaaaaa ... " Tiếng la thất thanh vang lên cả nhà tỉnh dậy

"Thầy làm gì ở phòng em vậy hả ??? " Nó nhìn hắn trân trân rồi bất giác nhìn cái máy chụp ảnh trên tay hắn.

"Tôi tới đón em đi học, mà em không chịu dậy đành phải dùng kế này" hắn cười cười rồi giờ cái máy ảnh của hắn lên.

Nó chồm người dậy vươn tay đòi lấy cái máy ảnh thì ...trượt chân, hắn đưa tay ôm nó vào lòng. Nó mặt đỏ bừng bừng tim đập loạn xạ, nó vùng tay đẩy hắn ra thì... chắc do lực hút 2 người ngã xuống giường ... nó mặt đỏ giờ càng đỏ hơn nữa. Còn hắn thì cười suốt từ nãy tới giờ... hạnh phúc thể không biết....

"Thầy đứng lên đi... " nó quay mặt đi rồi nói.

"Đã nói hok được gọi thầy mà " hắn cười tà mị nhìn nó.

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

"...ơ...à...ừm...thì...anh đứng dậy đi..." nó quay mặt đi

"Anh... không... muốn" Hắn nói sát tai nó, hơi thở của hắn phả vào người nó, làm tim nó đập loạn lên.

"Ơ...không phải anh tới gọi em dậy sao ??? vậy đứng lên cho em đi thay đồ chứ..." Nó chột dạ đẩy hắn ra nhưng nghĩ sao người nhỏ nhắn như nó có thể đẩy cái thân hình to cao ồm ồm kia ra cơ chứ hajzzz

"Anh Không thích, hôm nay nghỉ 1 buổi..." Hắn cười ma mị nhìn nó

"Hok được, anh là thầy giáo mà ... hok dk nghỉ" nó nói to và dùng sức đẩy hắn ra khỏi cơ thể có... Nhưng nó đâu biết rằng hắn đã khó chịu từ nãy tới giờ, ai pìu nằm trên người nó chỉ cái tội dè gãi là vậy...

"dk rồi ...dk rồi" hắn ngồi dậy, nó thoát khỏi hắn liền chạy vào phòng tắm

Hắn nhìn nó chạy mà cười khúc khích. Chưa bao giờ hắn được cười như khi hắn biết nó...

..... tại trường.....

"Á...Mụn học mất rồi... tại thầy á..." nó chu chu cái mồm liếc liếc hắn

"hỳ hỳ anh xin lỗi..." hắn cười áy náy nhìn nó.

Tối trường nó mở cửa xe chạy như điên zô lớp...

"Sao hum nay bà ik học muộn quá dạ ??? " Hân Ni nhìn nó thờ hộc hộc nói

"Tại ông thầy *ác ma * đó hết..." Nó hậm hực nói

"2 người thân nhau qua nhí..." Hân Ni nói ám chỉ

"làm zì có..." nó giờ tay phản bác...nhưng mặt nó thì ửng hồng

"chuyện này 2 người pít thui" Hân Ni cười ẩn ý. Nó đỏ mặt bừng bừng vì nghĩ lại cái cảnh hùi sáng...

Còn hắn thì....phải đối mặt với 1 chuyện vô cùng..vô cùng quan trọng.

- " Con có chịu lấy vợ không hả??? con thích lông bông quá nhi " người đàn ông khoảng 50t đứng khoanh tay trc ngực nói.

- " Con đâu có muốn như vậy đâu.. " Hân nhìn người đàn ông đó mắt hời hợt.

- " T7 tuần này con phải đi xem mắt, không là con biết tay ta. " Người đàn ông tức giận nói.

- " Nhưng... Nhưng con có người con thích rồi.. Con còn muốn cưới cô ấy nữa " hân lấy 2 ngón trỏ chọc chọc vào nhau , ánh mắt long lanh, mặt đỏ đỏ.

- " Cái gì...??? " người đàn ông trung niên ngạc nhiên hỏi

- " Nó là con gái nhà nào ??? tar sẽ mang lễ vật qua đính hôn ngay cho con, à không tar phải báo cái này với mẹ con mới đk. " Người đàn ông trung niên sung sướng hạnh phúc vì thằng con zai iu quý muốn lấy vợ.

- "..... " hân đơ như cây cọc... hân lấy vợ chứ có phải ba hân lấy vợ đâu sao ông vui mừng zì zậy trời..

- " ba ... con lấy vợ hay ba lấy ... sao ba mừng quá zậy ?? " hân nhìn người đàn ông kia vẻ chăm trọc

- " tất nhiên là con rồi... nhưng tại ta vui qua ấy mà..."

- " Xì ... Ba làm như con bị ế không bằng ... con mới 21t chứ mấy ... Ba có làm quá không??? " hân gãi gãi đầu

- " Con có biết không khi tar 18t ta đã lấy mẹ con rồi đó... " Người đàn ông đó cười tự tin

- " rồi ...Rồi ...rồi con chịu thua " hân phải bó tay về cái vẻ tự tin của baba hân

- " Người con yêu là con cái nhà ai ??? nhiều tuổi??? "

- " Cái này ...cái này không cần thiết đâu ba... " Hân gãi đầu, như vậy có hơi quá không trời.

- " Nói ngay... không tar cho con biết tay.. "

- "..... Như vậy đó ba " hân nói tất cả cho ba hân

- " à ... tar biết rồi ... tar sẽ đi gặp Minh hoàng ... " Người đàn ông kia cười ỉn ỉn

- " ba à.. Kỳ quá đi.. " hân mặt đỏ bừng, ngại quá...

.....Tại lớp 304.....

uầy nó cứ hất xì nảy giờ, ai nói xấu sau lưng nó z trời!!! nó mà biết ai nói xấu sau lưng nó sẽ oánh cho tét đít lun..

- " Sao thế Minh kỳ " Hân Ni nhìn nó hời hợt

- " hông biết nữa... Ắt xì.. " Nó lắc đầu

- " hay là bị bệnh rồi ??? " hân Ni lo lắng nhìn nó

- " không sao ầu mù... " nó nhìn Hân Ni cười cười,

- " Cô tay khỏe như trâu ấy làm sao mà bệnh đk bà khỏi lo đi " Gia huy lên tiếng

- " Ông nói cái gì chứ... " nó tròn mắt nhìn gia huy

- " tui nói ...bà không phải là người... " Gia huy cười tí tách nhìn nó

- " Tui phi cho ông cái hộp bút vào mặt bây giờ tin không " mặt nó hầm hầm

- " Tui thách bà ấy " Gia Huy vênh mặt thách thức..

Vừa lúc đó thì tiếng chuông tin nhắn vang lên, nó mở tn ra sắc mặt nó tối sầm lại.

- " Sao vậy Minh Kỳ " hân Ni lay lay người Minh kỳ

- " Ấy ...bà cô ...không sao chứ " Gia Huy nhìn nó lo lắng

- " à ...Ồ không sao... " Minh kỳ giật mình nhìn Hân Ni rồi nhìn vào dt

Hân Ni nhìn Minh Kỳ rồi giật cái dt từ tay Minh Kỳ...Gia Huy không hiểu gì hết...trước giờ anh chưa thấy vẻ mặt sợ sệt đó của Minh kỳ..

Hân Ni Nhìn vào tn...

" Anh gặp em được không Minh kỳ - Lâm Giang - "

Nhìn vào dòng tn trong dt Hân Ni giật thót tim... Sao hân biết số dt Minh kỳ??? mà sao hân còn giám đòi gặp mặt Minh kỳ nữa chứ, hân hok biết nhục là gì hả ??? Hân Ni thật sự rất lo lắng, cô sợ người bạn thân của cô sẽ lại quay cảnh 2 năm trước đây...Cô không muốn Minh Kỳ như vậy...cô Muốn Minh Kỳ Như bây giờ luôn luôn cười nói vui vẻ với cô...

" Không " Hân Ni nt tl

" Anh có chuyện quan trọng muốn nói với em.."

" Nhưng tôi không mún nhìn mặt anh "

" Anh thật sự xin lỗi "

" Tôi không có gì để nói với anh nữa, tất cả đã kết thúc từ 2 năm trước rồi, từ ngày anh bỏ tôi ấy, vậy nha chào anh "

Hân nhìn dòng tn cô gửi cho hân, tìm hân đau, co thắt lại, tại hân,tất cả tại hân, sao ngày ấy hân lại như vậy chứ!!! Bây giờ tất cả đã quá muộn rồi, cô đã cầm gét hân đến tận xương tủy rồi, hân sai thật rồi....Khóc...khóc...khóc nước mắt hân từ từ chảy xuống ướt đầm khuôn mặt gầy hao của hân nhưng không làm mất đi nét đẹp tao nhã từ khuôn mặt tuấn tú ấy,

Từ khi hân nhận ra mình sai và quay lại tìm cô để chuộc lỗi thì cô đã không còn ở đó nữa, hân đã tìm tất cả mọi nơi mà cô có thể tới...Cô đi rồi...cô thật sự đi rồi...hân đã đánh mất cô mãi mãi rồi. .. hân nghĩ như vậy...Nhưng giờ đây hân đã tìm được cô, nhưng tại sao hân lại không thể trò chuyện với cô như trước.....hân khóc như cô 2 năm về trước...Hân biết làm sao đây...làm thế nào cô mới trở về với hân như trước kia...

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Sau khi nt cho Minh Giang, Hân Ni tắt nguồn dt của nó và giấu luôn...Còn nó thì vẫn ngồi đó thẩn thờ vì vẫn chưa bót sock vì Minh Giang nt cho mình.Phải nói sao nhi ??? có lẽ là nó vẫn chưa wen dk sự xuất hiện bất ngờ của Minh Giang.Cho dù hân là cái người làm tan nát trái tim nó nhưng nó chưa bao giờ có khái niệm hận hân, nhưng mỗi khi nhìn thấy hân , nghe giọng nói của hân là tim nó lại run rẩy và đau nhói. Bây giờ nó đã quyết định sẽ đối mặt với hân dù có gì đi nữa .Hân tồn tại, chưa từng biến mất , tất cả không phải mơ...

" Minh Kỳ!!!! Không sao chứ ??? " Hân Ni lay lay người nó

" Minh không sao " Nó nở nụ cười thật tươi, nụ cười của nó như ánh nắng của mùa xuân rực rỡ mà không chói lóa.

Hân Ni nhìn nó...cô khóc...Cô thật sự Vui vì nó đã vui tươi trở lại, đây là lần nó cười vui nhất từ 2 năm trước tới giờ

" Hân Ni sao pà khóc z ??? ai pắt nật pà hả ??? " Nó nhìn cô lo lắng.

Cô ôm chầm nó vào người...Nó chẳng hiểu gì cả nhưng thôi kệ...2 người họ không hề nhận thấy có 1 ánh mắt gen tị đang lóe lên..

" bó tay với 2 bà... làm ơn ik đây là lớp học đó ôm hoài " Gia Huy nhìn 2 người rồi lên tiếng.

" Kệ bọn tui ... Ông ghen à ple' ... " Nó nhìn Gia Huy ùi lè lười trêu chọc.

" Ờ Thỳ kệ " ánh mắt Gia Huy ánh lên vẻ không vui.

Thật ra anh, hân Ni và Minh Kỳ là bạn thân từ nhỏ của nhau.Hùi bé anh cùng các bạn hay bắt nạt Hân Ni đơn giản vì cô cướp Minh Kỳ của anh...Từ đó anh cực kì gét Hân Ni, Vì cô lúc nào cũng bám dính Minh kỳ làm anh không thể nào nói chuyện dk, nên anh làm tất cả mọi thứ để trút giận tất cả nên cô.Nhưng anh không ngờ rằng mình càng làm như vậy Minh Kỳ càng gét anh hơn. Khoảng cách của anh và cô ngày càng xa hơn...xa đến mức không thể nào hóa giải dk...Vài năm sau cô chuyển sang Mĩ định cư Hân Ni cũng đi theo....Thế là anh không còn có thể nhìn ngắm cô , không thể nhìn cô cười...Từ đó anh chơi bời và quậy phá hơn... anh chẳng cần gì cả...và cũng chẳng wt tới hậu quả mà anh gây ra...Nhưng rồi anh biết dk rằng cô đã trở lại và học trường Karin anh chuyển trường tới và học chung lớp với cô...Cô thay đổi rất nhìu khiến anh nhận không ra .nhưng cô cũng vẫn là cô ngày nào...Nụ cười của cô làm cho hoa nở rộ....làm cho cây héo xanh trở lại.dk nhìn thấy cô đó là điều anh mong ước lớn nhất...

Trong khi đó Từ Hoàng thì đang nổi giận đùng đùng

- "Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời..... "

- " grrr cô ấy giám khóa máy "

Từ Hoàng đang nổi điên lên gần 6h rồi mà không thấy Minh Kỳ đi ra , gọi dt thì không dk. Rốt cuộc là cô đã đi đâu...Hắn chạy 1 mạch lên lớp nó..chẳng có ai... mọi người đã về hết rồi...nó cũng không ở đó.... rốt cuộc là nó đi đâu...Hắn lái xe chạy thẳng tới nhà nó....

- " ý chết qên không trả lại dt cho Minh Kỳ rồi " Hắn Ni mở cặp và thấy cái dt of Minh Kỳ...Nhìn vào dt của Minh Kỳ Hắn Ni cười cười gian xảo...chắc giờ cô bạn của cô đang loay hoay kiểm dt đây...Cô chạy lạch bạch xuống nhà ...

- " a.....a.....a cái dt đâu mất tiêu rồi... " nó lục tung cái phòng, 1 căn phòng ngăn nắp mà bị nó đảo bới y chang *tổ chó *....

- " Ai vậy ạ ??? " Nó nói vọng ra, nhưng trong khi đó nó đang cố nhét tất cả vào tủ để tránh có người nhìn thấy thỳ nó sẽ bị ăn đòn...(TG: há há há nhón gùi mà đòn bị tét đít . MK: kệ tui.."

- " Tiểu thư Minh Kỳ , tiểu thư Hắn Ni tới tìm cô " người giúp việc nói

- " à ...ờ tôi sẽ ra ngay.. "

- " Vâng tiểu thư.. " người giúp việc đi xuống nhà

- " a có cướp ... " nó hét toáng lên

- " cướp đâu ra " Hắn Ni nhìn nó treu chọc

- " thì ra là cậu " nó hét hồn chưa kịp phản ứng thỳ

- " Trời ơi cái *Ổ Chó * đằng sau em là cái gì vậy hả ? " Chi Giúp việc nhìn nó trừng trừng

- " A...ờ ...thì.... " nó nhìn chị giúp việc áy náy..

- " Hắn Ni tiểu thư , nhờ cô lỗi tiểu như nhà e xuống nhà giùm ạ " Chi giúp việc cúi đầu nhờ vả

Thế là nó bị Hắn Ni lỗi xênh xệch xuống dưới nhà...

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Vừa lúc đó thì tiếng chuông cửa bồm đòn dập...

- " Saly ra mở cửa ... "

Tiếng quát vừa vang lên thỳ có 1 chó to như con bò phi ra ngoàiờ rồi thỳ

- " Má ơi ...động đất...sắp sập nhà rồi... chạy đi... " Nó ôm lấy bịch bánh to tổ chẳng , vừa nhắm mắt ,vừa chạy vừa la hét om sòm...nhưng hình như là chân nó không có chạm đất...mà hình như nó bị nhấc bổng nên thì phải

- " Á...Người không lò bắt người ...help me..." nó khua tay múa chân

- " Trí tưởng tượng của em phong phú thật đấy " có 1 tiếng nói vang lên ở sau lưng nó

- " Ồ ... Ai mà nghe quen quen vậy tar..." nó ngẩn ngẩn ngơ ngơ lấy tay gãi gãi đầu

Đột nhiên người nó quay 1 góc 90 độ....

- " ...A..." Nó ngẩng mặt lên nhìn chằm chằm hắn

- "A.. cái đầu e ấy " Hấn lấy tay cốc đầu nó 1 cái rõ đau

Nó lấy tay xoa xoa cho đầu mồm lảm nhảm

- " Thầy là cái đồ không biết * thương hoa tiếc ngọc *..." nó nhìn hấn lờm lờm

- "Ồ... tôi có thấy bông hoa nào ở đây đâu... " Hấn ngó ngó xung quanh

- "Thầy... thật là tức chết mà " nó giận dữ..

- " Mà thầy làm gì ở nhà em giờ này vậy ??? " "

Nghe nó hỏi máu điên trong người hấn tuôn trào... thế là....

- " Em làm gì mà tất máy??? có biết tôi gọi cho em bao nhiêu lần không hả??? em có biết tôi lo cho em lắm không hả vvv " Hấn nói 1 tràng lang đại hải...

- "Ồ..." Nó nghe 1 hồi ... rồi từ tai này nó truyền sang tai kia...và ịk mất tiu

- " " Hấn không còn gì để nói với cái con be này nữa...hấn lắc đầu nguây nguậy...

- " Thôi tôi về ... " Ánh mắt hấn buồn buồn quay đi..

- " ... " hình như nó nhìn ra đk cái gì đó...ánh mắt buồn ư... lẽ nào...

Vừa lúc ấy thì...

- "A... xem ai tới nhà ta này.." 1 giọng nói trầm ấm vang lên

- "Baba.. mới zìa " nó xoay người chạy lại ôm baba

- " Ôi ...cục cưng bé nhỏ of baba nhớ con quá " Ôm hôn thăm thiết

- " cậu thông cảm.cha con nó lúc nào cũng diễn trò tình cảm cha con ntn lắm " mama lên tiếng

- " hìhì vâng ạ " Hấn gãi gãi đầu.

- " giờ này cũng muộn rồi cậu ở lại ăn cơm với chúng tôi lun đi." mama cười ma mị

- " Dạ!! " hấn ngoan ngoãn tuân theo...sự thật là mún còn không đk ấy chứ

- " Bà xã à đi tắm ..." baba nói vọng lại

- " Em biết rồi mình " mama đỏ mặt

(Tg: không đk làm như vậy trc mặt kon trẻ .)

Hấn tất nhiên là đỏ mặt với cái gia đình này rồi...còn nó thì mặt tro trắng bóng , nó quá là chai mặt rồi..

Bất chợt hấn quay ra nhìn nó, sao nó lại đáng yêu vậy nhỉ ??? Hấn quyết định phải có đk nó bằng mọi cách, dù là cách gì đi nữa... ánh mắt hấn sáng lên mỗi khi nhìn nó..

.....sau bữa cơm tối.....

Mọi người cười nói vui vẻ, còn nó thì đang bị hấn tra tấn

- " em là đồ ngốc " Hấn tức giận mắng nó

- " Thầy mới ngốc ấy " Hấn đầu ngoan hiền gì , đáp lại hấn liền...

Phải chăng nơi chốn đây, để anh vội đến và rồi vội đi?

Phải chi anh thấu hiểu, rằng em đã yêu anh rất nhiều?

Nói đi anh người ơi giờ anh muốn em phải sống sao!

Hạnh phúc đâu dễ kiếm tìm, em vẫn đứng đây chờ anh đi tìm ...>

- " Alo...Đưa nào đây " Nó quát to

- " Hả ??? " Hấn trợn con mắt nên nhìn nó

- " Coi chừng lời trông đồ thầy " Nó cười nham nhở

- " Em không ăn nói đoàng đoàng dk sao ??? " Hấn tức giận

- " Tại sao??? sự thật là vậy mà " Nó đưa cái mặt ngay thơ vô số tội ra

- " Em.. " Hấn im ru không biết nói gì thêm. Rồi đột nhiên ...

- "....Tít ...tít...tít ..."

- " ...A..." Nó nhìn chằm chằm cái dt rồi...

- " Tất rồi..." 2 từ vang lên trong trẻo như chưa từng có chuyện gì xảy ra...

Hấn té xỉu bất tỉnh nhân sự....

- " Tôi không biết em heavyheaded từ nhỏ hay là do luyện tập nữa " Hấn lắc lắc đầu nhìn nó

- " Chắc là do luyện tập " Nó trả lời tỉnh bơ

- " Hự ..."* phụt máu*

- " A ... thầy chết rồi ... cấp cứu ...cấp cứu " Nó la oai oái rồi năn ra cười nham nhở

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Hôm nào cũng vậy Hấn chở nó đi học rồi đưa nó về nhà , Có khi ở nhà nó lùn , hấn xem nhà nó như cái chùa ấy hôm nào cũng ở 24/24.

- " Minh kỳ... Hnay tôi... có... chuyện muốnnói...với ...em " Tử Hoàng ngượng ngùng gãi đầu

- " okey thầy..." Minh Kỳ tỏ vẻ hào hứng

.....Tại chỗ hẹn

Những ánh mắt thèm thuồng đang nhìn 1 cô bé mặc đồ trắng...những ánh mắt đó nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống

- " Wow cô ấy đáng yêu quá " mấy cô bạn đứng gần đó nhìn nó rồi nói

- " Ủm dễ thương quá " cô bạn đứng bên nói theo

- " Ui nhieu người quá...thầy ấy ở đâu vậy nhì " Nó đưa ánh mắt tìm kiếm xung quanh

- " cô bé xinh xắn ...em đợi ai ở đây vậy ??? bọn anh dẫn em đi uống trà sữa nha " 1 thằng nhóc trạc tuổi nó bước tới cười nói

- " cũng được " Nó trả lời không cần suy nghĩ

- " Vậy ta đi thôi " Tên nhóc đó lấy tay khoác lên vai nó, mặt cười lưu manh

- " Khoan đã, cô ấy có hẹn với tôi rồi " 1 giọng nói quen thuộc vang lên bên tai nó, cùng lúc đó người nó bị kéo ngã ..

- " Gì chứ !!! cô ấy đã hẹn với tôi rồi mà ..." Tên nhóc kia không từ bỏ ý định

- " cậu tính làm gì với bạn gái tôi " Tử Hoàng liếc mắt nhìn tên nhóc đó

- "À...ờ...không...chắc do nhầm lẫn ấy mà " Tên nhóc đó cảm nhận được sát khí phát ra từ hắn lên đành rút lui..

Hắn nhìn nó rồi cốc đầu nó 1 cái (Tg: đánh yêu hủ pa . TH : kệ tui)

- " Sao thầy đánh em " Nó nhìn hắn chu chu cái mỏ, hầy nó được manyy bôi cho ít son môi, giời nhìn môi nó mọng nước...nhìn là muốn ăn thịt.

- " Em...em mặc thêm cái này vô nè...trời lạnh đó " Hắn mặt đỏ bừng bừng

Từ hoàng cỡi áo ra khoác lên người nó.

- " Lạnh hả...anh có ấm đầu không???" " Nó đỏ mặt hỏi nhể nhại

Hôm nay nó mặc 1 áy bộ đầm ren trắng ,để hở cổ và đôi chân trắng ngần..mái tóc ôm sát mặt, môi hồng xinh xắn.... (TG: *xịt máu mũi*)

Tử Hoàng kéo nó tới 1 nơi có đầy bong bóng ...

- " Wow ...đẹp quá " nó vô cùng thích thú

- " Em thích không ??? " Hắn nhìn nó cười cười

- " Thích chứ "

Nó quay quay người xung quanh mấy chùm bong bóng thì đột nhiên có 1 chùm bong bóng đầy màu sắc xuất hiện và trên chùm bong bóng đó có ghi dòng chữ *Làm bạn gái anh nhè * nó quay mặt lại thì thấy hắn đang quỳ trước mặt nó..

- " Thầy bị bệnh à ??? " nó nhìn hắn trân trân

- " Em.... " Hắn không còn biết nói gì

- " Em làm sao ??? " Nó lấy tay gãi gãi đầu

- " Em.... là...là... đồ ngốc " Hắn tức nhìn nó, sao mà nó ngốc thế không biết

- " Em không có " nó bĩu môi tỏ ý không vui

- " Làm người yêu tôi nhè " Hắn nói giọng nhẹ nhàng và ấm áp

- " Ơ....À.... Hôm nay trời nhiều sao nhỉ ... " nó đỏ mặt quay đi nói vu vơ

- " " Hắn đơ 5s

- " Giờ em có chịu làm vợ tôi không ??? tôi bực mình rồi đây " Hắn đứng dậy kéo ôm nó vào lòng, móc từ túi áo ra cái nhẫn và đeo vào tay nó..

- " Như vậy là em có *Chồng *rồi đây nhè " Hắn ôm nó rồi nói khẽ vào tai nó

- "Em chưa đồng ý mà " mặt nó đỏ bừng bừng, giọng nói nhỏ nhẹ phát ra...

- " Kệ !!! anh đồng ý là được rồi " Hắn nâng cằm nó lên rồi đặt 1 nụ hôn ngọt ngào lên môi nó (TG: Cắm con nít , con nít không dk nhìn nhè...lè mắt đó hô hô hô)

Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất of nó, nó chưa từng nghĩ là sẽ iu ai nữa ...kể từ cái ngày ấy...nó ôm hắn thật chặt rồi mỉm cười thật tươi... ánh nắng nhẹ nhàng chiếu lên 2 người đang ôm nhau...gió nhẹ nhàng thổi khẽ khàng để không đánh động tới cặp đôi ấy...Hôm nay trời thật êm đềm...

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

..... Sáng sớm tại nhà Minh Kỳ

- "vợ ơi dậy đi " hay lay lay người nó

- " 5 phútnửa ... nha mama " nó chui cái đầu vô chăn ngủ tiếp

- " cái gì ... " hấn tức sôi máu... hấn tung chăn of nó lên và đè lên người nó

- " ư.... nặng quá ... " Nó đẩy cái vật đang đè trên người nó ra

- " Em có dậy hay không hả ??? " hấn lấy tay nhéo má nó

Nó mở mí mắt nhìn xung quanh ... à rồi thì Nó đập hấn 1 phát ngay mặt (TG : hahaha ngu chưa con...)

- " á..... Sao thầy lại ở đây " Nó hét toáng lên

- " Em...Em ...giám đập vào mặt tôi... " Hấn lấy tay ôm cái chỗ vừa bị nó đập... anh mắt giận dữ bước lại

- " e...e không có cố ý " nó cuộn tròn lại 1 đồng

- " e hay ha... đập xong rồi xin lỗi hả ??? " hấn giạt cái chăn mà nó đang quăng ra rồi đè nó xún giường..

- " aaaaaaaaaa thầy làm cái gì vậy ??? " Nó hét hoảng đẩy người hấn ra

- " Làm những chuyện người tar thường làm.. " hấn nhìn nó cười nguy hiểm

- " là làm gì ??? " Nó ngẩn người nhìn hấn

- " Hahahahahaha... tôi thật là không biết em ngốc từ nhỏ hay do luyện tập nữa

- " chắc do luyện tập ấy ạ " nó cười cười

- " Thôi em đi thay đồ ick... rồi mình ick ăn sáng nữa không muộn bây giờ " Hấn hôn lên môi nó rồi đi ra ngoài ... để nó 1 mình thần thờ trong phòng

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

..... 30 phút sau.....

- ' em ăn cái này zô.... " hấn gấp cho nó 1 đồng rau củ quả

- " Hồng ne vờ , anh mún thì tự mình ăn ick , e không ăn " nó giấu cái chén of mình ick

- " em giỏi nhĩ??? có chịu ăn không thì bảo ??? " hấn trừng mắt nhìn nó

- " Hồng là hồng " nó phồng má lên ...

- " trời mới sáng sớm mà mấy đứa có tinh thần tốt z... ' mama nó nói = giọng mệt mỏi

- " Con chào mẹ " Hấn nhìn thấy mama liền chào

- " Chào 2 đứa.. " Mama nó mỉm cười chào lại

- " Ủa , tối qua baba không zia hả mama ??? " Nó vừa ăn vừa hỏi

- " Ừm...Baba con đang ở Mĩ ký hợp đồng.. "

- " Ủa z sao mama không qua bên đó lun...??? " Nó nhai ngấu ngiến

- " Con tính đuổi mama ick đấy hả ??? " Mama liếc liếc nó

- " làm gì có đâu nào " nó cười hì hì

- " Thôi ăn nhanh lên còn 1k học kìa ... " mama nó chỉ vào chiếc đồng hồ treo tường nói

- " á 7:00am rồi " Nó nhồi nhét hết đồng thức ăn vào mồm rồi lao ra xe của hấn

- " Trôi...em ăn từ từ thôi ngen bây giờ " Hấn chạy theo sau nhắc nhở

- " biết rồi ...biết rồi " Nó cười cười , tỏ ý biết rồi

- " Mama con 1k học đây " nó nói vọng vào trong nhà

- " ừ 2 đứa 1k cẩn thận nha.. " mama nói vọng ra

- " da tui con biết rồi " Hấn tiếp lời nó.

Hấn lái xe chạy nhanh trên con đường tấp lập người qua lại... nó đưa mắt nhìn theo dòng người đang đổ ra đường... thật nhộn nhịp và ồn ào...Cứ như cuộc sống của họ vậy...

- " Này em đang nghĩ zì mà chăm chú z??? " Hấn quay qua hỏi nó

- "..... à..... không có gì đâu ...chỉ là vớ vẩn thôi..." Nó giật mình quay lại

..... Tôi trường.....

- " Á hoàng tử tới rồi " ! nữ sinh hét to làm cho các nữ sinh khác quay lại

Nó bước xuống xe dưới ánh nhìn si mê của bao cô gái...

- " Hù ... "

- " A ...hết hồn " nó giật mình quay lại

- " Sao hôm nay 1k học mụn dạ ??? " Hấn ni hỏi nó

- " Tại dậy mụn hì hì " Nó lấy tay gỡ gỡ đầu

- " Bà mà cũng dậy mụn nữa hả ??? " Gia Huy đi tới khoác vai nó

- " Kệ tui nha... " nó liếc xéo Gia Huy

- " ờ thỳ ai nói zì đâu " Gia Huy cười cười

.....

Nó đang đi thì đột nhiên nhìn thấy 1 người với hình dáng quen thuộc ... nó quay lại nhưng không thấy ai...

- " sao dạ Minh Kỳ ??? " Hấn ni Quay lại hỏi nó...

- " À không có zì " nó cười cười gỡ đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lầy Anh Không*??? được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

- " Mọi người tới giờ lên lớp rồi " Thầy chủ nhiệm đi vào đằng sau là 1 người con trai...người đó...rất quen thuộc...với tôi...

- " Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới... " thầy chỉ về phía người con trai đó

- " xin chào mọi người , mình tên là Lâm Giang, rất mong được làm quen với mọi người..."

Khuôn mặt điển trai, giọng nói trầm ấm, dáng người cao to, ánh mắt làm chết con ruồi...ý nhắm chết con người hì hì...Hấn...Người đó....Hấn Ni lo lắng

nhìn qua chỗ nó...nó mỉm cười...nụ cười thiên thần...có lẽ nó đã tha thứ cho hắn rồi...nhưng thật ra thì...

- "Wow đẹp trai quá " đám con gái hét to

- "Nghe đầu cậu ta là thiếu gia tập toàn *Lâm Thị* ấy " bọn con trai xì xào.....

- "Chỗ của em ở sau lưng bạn nữ ngồi bên cửa sổ kia, em vào chỗ đi." Thầy chủ nhiệm nhìn Lâm Giang cười nói

Hắn bước những bước nhẹ nhàng đi xuống, nếu có ai để ý thì chắc sẽ thấy ánh mắt hắn đang nhìn chăm chăm 1 ai đó...hắn đi xuống chỗ ngồi đặt cặp lên bàn...hắn nhếch môi cười...

"Cô ấy vẫn không thay đổi gì cả...vẫn luôn ôm đồ ăn vặt bên cạnh... luôn mỉm cười... và nụ cười vẫn tỏa sáng như ngày nào..."

- "Bây giờ chúng ta bắt đầu học, mọi người giờ sách trang 43 nhé..." thầy chủ nhiệm nói

- "Dạ !!!! " Cả lớp đồng thanh nói

- "Minh kỳ...Em đừng ăn nữa dk hông ????" " Thầy chủ nhiệm nhìn nó với ánh mắt năn nỉ

- " Ồ...Ừm...." Nó buông bịch bánh xuống ngoan ngoãn vòng tay lên bàn , ánh mắt long lanh nhìn bịch bánh....

Cả lớp ngồi trầm trồ ,còn hắn thì rất rất mún cười thật to...ai da nó đúng là dễ thương quá sức tưởng tượng....

..... Reng Reng... Giờ ra chơi

Nó lết cái thân xác por phờ ra ngoài...thì 1 đám nữ sinh chen nhau chạy tới trước cửa ...do bị va vào người làm nó văng ra gần cầu thang...nó không đứng vững ...

- "á hoàng tử...." 1 nữ sinh hét to khi thấy nó đang nghiêng ngã gần cầu thang.... nghe tiếng kêu Lâm Giang, Gia Huy, Hân Ni phóng ra nhưng không kịp nữa rồi . Nó không giữ dk thăng bằng và thân hình nó lao xuống phía cầu thang và tất cả đám con gái nhắm lịm mắt lại...

- "Minh Kỳ..." 3 người Lâm Giang, Hân Ni, Gia Huy hét to

Họ chạy thật nhanh xuống cầu thang...Họ nhìn thấy 1 thứ màu đỏ đang chảy ra từ người Minh kỳ....Thứ mà mọi người gọi nó là *MÁU*Máu chảy...nó thấm ướt hết bộ đồ Minh Kỳ đang mặc...

- "M.....á.....umáu ... ai...ai...đó gọi xe cấp cứu nhanh lên.... " Hân Ni hét to , cô ôm chặt người nó mà gào khóc

- "Không Minh kỳ...Minh Kỳ bà sẽ không sao đâu...." Gia Huy Lay lay người nó..

Lâm Giang sau vài giây mất ý thức đã cầm dt gọi 115....

5 phút sau xe cấp cứu có mặt tại trường và đưa Minh Kỳ đi....Mọi người trong trường xôn xao...

- "Sao vậy ??? ai bị thương hả " 1 nữ sinh tóc ngắn ?

- "hình như hoàng tử bị té cầu thang.." 1 nữ sinh tl

- "Cái gì ????? " fan of Minh Kỳ

- "Là thật đó nghe nó máu chảy nhiều lắm " Nữ sinh kia trả lời

- "Hức hức..... Hoàng tử " 1 đám nữ sinh khóc om sòm

.....

- "Thưa chủ tịch.."

- "có chuyện gì ??? "

- "Tiểu thư Minh Kỳ nhập viện vì té cầu thang"

- "Cái gì ??? Ở bệnh viện nào "

- "Dạ bệnh viện xxxxxx ạ "

- "Được rồi mọi chuyện ở đây cậu giải quyết giùm tôi..."

.....Tại Bệnh viện

"Y tá cho hỏi bệnh nhân Minh Kỳ mới nhập viện ở phòng nào vậy ?? " Giọng nói hốt hoảng

"Phòng 703 khu cấp cứu thưa anh " Y tá trả lời, mặt đỏ bừng bừng vì bị cuốn hút bởi vẻ đẹp trai của hắn

Hắn chạy 1 mạch tới phòng cấp cứu

"Hân Ni...Minh Kỳ có sao không ????" Hắn lo lắng hỏi

"Em không biết....Nhưng Minh Kỳ chảy nhiều máu lắm..." Nước mắt chảy ròng ròng

"Cô ấy sẽ không sao đâu.." Gia Huy vòng tay ôm lấy Hân Ni an ủi

Không biết từ lúc nào mà tay cô cũng vòng ôm lấy lưng anh....làm tim ai đó đập loạn nhịp...

Lâm Giang ngồi đấy với ánh mắt trầm tư nhìn chăm chăm phòng cấp cứu

Phòng cấp cứu tắt...bác sĩ đi ra..

"Bác sĩ...cô ấy không sao chứ " Tử Hoàng lo lắng hỏi

"Thật may là cô ấy không sao...Nhưng.." Bác sĩ có vẻ suy tư

"Nhưng sao hả bác sĩ ??? " Hân Ni vội vàng hỏi

"Nhưng Chúng tôi không biết cô ấy có để lại di chứng sau này không..." Bác sĩ nói xong quay người bỏ đi để mặc 4 người họ đứng trầm ngâm...

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lầy Anh Không*??? được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

"Minh Kỳ ... Minh kỳ..." 1 người phụ nữ chạy thật nhanh tới chỗ nó đang nằm.

"Cô à bình tĩnh đi, Minh Kỳ em ấy không sao....nhưng.." Tử Hoàng nói bằng giọng áp úng

"Nhưng sao ????" Mẹ Minh Kỳ Lo lắng nhìn Tử Hoàng hỏi

"Nhưng không biết cô ấy có di chứng gì hay không !!!"

Mặt Tử Hoàng hiện lên nỗi buồn man mác . Anh đã hứa sẽ bảo vệ cô mà giờ cô lại như thế này...tất cả là tại anh không tốt...đáng lẽ lúc đó anh phải ở bên em..

Mọi người im lặng...im lặng..và im lặng không ai nói tiếng nào...mà thật ra họ không biết nói gì đi nữa....

..... Sáng Hôm sau.....

"Minh Kỳ....em...em tỉnh rồi hả ??? " Tử Hoàng mừng rỡ nói

"...." Minh Kỳ đưa mắt nhìn Tử Hoàng không nói zì rồi quay đi

"Minh Kỳ ...Em sao vậy ????" Tử Hoàng lo lắng hỏi khi thấy Minh Kỳ không trả lời.... anh lao đến sờ trán nắm tay Minh Kỳ..

"anh làm gì vậy ??? " nó vung tay tát Tử Hoàng 1 cái rõ đau

"Em...Em.. sao vậy ??? " Tử Hoàng lau vết máu trên mép và xoa xoa chỗ đỏ trên mặt

"Anh là ai, sao dám đụng vào người tôi !!!! " Nó trừng mắt nhìn Tử Hoàng..

"Em..Em không nhớ anh là ai sao??? " Hắn lo lắng hỏi

"không!!! anh là ai làm sao tôi biết dk đồ kì cục " Nó tức giận nói

Vừa lúc đó cánh cửa phòng mở Lâm Giang cầm 1 bó hoa to bước vào...Nó quay mặt lại, vừa nhìn thấy Lâm Giang nó đã chạy xuống ôm chầm lấy hân nững nịu nói

"Anh yêu...Anh đi đâu vậy làm em nhớ anh mún chết ... " nó chu chu cái mỏ

"Anh à... cái *ông chú* kia kia này tự dưng ôm em đó rồi còn đưng tay đưng chân xô người em nữa " nó chỉ tay nhìn về phía Tử Hoàng.

"....." Lâm Giang và mọi người đơ như cây cơ không hiểu chuyện gì đang diễn ra

Tử Hoàng tức giận khi nhìn thấy nó ôm người con trai khác ngoài hân, hân tức giận kéo người nó ngã vào người hân.."Cái gì mà *Ông Chú * chứ ...rõ ràng anh là người yêu em cơ mà "

"Này chú làm cái gì trc mặt bạn trai tôi vậy hả ??? " Nó tức giận quát và tung chân đá ngay vào hạ bộ của hân...sau khi đá xong nó chạy ngay về bên Lâm Giang...ôm chặt tay Lâm Giang...Khiến bao nhiêu con mắt trong phòng nhìn nó chằm chằm...

.....Phòng Bác Sĩ

"Cô ấy bị sao vậy bác sĩ...???" Tử Hoàng vừa tức giận vừa lo lắng hỏi

"Ủm...tôi nghĩ ...cô ấy bị mất trí nhớ tạm thời rồi ..." Bác Sĩ toát mồ hôi trả lời

"Hả ??? vậy là sao chứ...!!! " Hân tức giận quát..

"....tôi Không biết...có lẽ là di chứng của việc té cầu thang..." Bác sĩ tl

Trong khi đó thì Nó cứ ngồi ôm khư khư Lâm Giang khiến cho Tử Hoàng tức lộn ruột...còn Lâm Giang thì tất nhiên là sung sướng rồi kakakaka....

"Vậy con bé có bị sao nữa không hả bác sĩ???" Mama nó ôn tồn hỏi, bà cũng biết hiện tại Tử Hoàng đã uống rất nhiều *dấm chua* trong người...

"Việc này thì tôi không thể biết trước được...chúng tôi sẽ tiến hành theo dõi cô ấy thừa phu nhân..." Bác sĩ cung kính đáp...

.....Trưa hôm đó tại bệnh viện.....

Mấy ngày nay hôm nào nó cũng dk Lâm Giang và Tử Hoàng chăm sóc rất chu đáo. Lúc đầu nó không có thiện cảm với Tử Hoàng chút nào nhưng mấy ngày hôm nay Tử Hoàng chăm sóc nó rất tận tình khiến nó rất cảm động. Còn Lâm Giang thì dạo này nó cứ thấy sao sao ấy...dù nó đang là người yêu của Lâm Giang...nhưng Tử Hoàng nói "anh mới là người yêu of cô.." không biết s nữa....Ui mà hiện tại nó rất khát nước..."chắc là phải xún Cẩn tin mua nước quá"... nó nghĩ thầm

Nó đi từng bước chậm rãi xuống Cantin 1 hình ảnh đập vào mắt nó...nó nhìn thấy...nhìn thấy ...hân ôm người con gái khác...nó lấy tay dụi dụi mắt để chứng minh rằng đó không phải hân...nhưng tại sao tự dưng nước mắt nó lại rơi thế này ...nó lấy tay lau lau nước mắt...nhưng càng lau nc mắt càng chảy... Tim nó đột nhiên co thắt lại cứ như bị ai bóp chặt vậy....nhưng mà tại sao lại như vậy chứ... rõ ràng nó không có t.c với hân mà.... nó quay lưng bỏ đi nước mắt tuôn rơi...

Hân hình như cảm nhận dk sự có mặt of nó liền quay lại và thấy nó đang chạy đi... hân pik là nó đã hiểu lầm liền chạy theo...

"Mình Kỳ...đứng lại... đừng chạy nữa " hân chạy theo nó vừa chạy vừa nói to...

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không*??? được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Tử Hoàng chạy theo nó tới phòng bệnh...

"Mình Kỳ...Mình Kỳ... mở cửa ra đi em...có chuyện gì vậy em..." Hân vô cùng sốt ruột và lo lắng không biết nó bị làm sao...

"Không...tôi không có gì muốn nói với anh hết...anh đi đi..." Nó quát to ra ngoài ...nó gục đầu vào cái gối khóc òa...

"KHÔNG!!!!...anh sẽ không đi cho tới khi nào em mở cửa..." hân đập cửa

"Anh đi... đi thôi... không muốn.... gặp anh..." Nó nói kèm theo tiếng nấc ngen...

Tìm hấn co thắt lại...đau lắm...hấn thật sự không muốn nó khóc...

"- mình kỳ ...mình kỳ có chuyện gì mở cửa ra từ từ nói..." Hấn hét to..

Không có tiếng trả lời...

"- Minh Kỳ...Em sao vậy..." Hấn hoảng loạn

Vẫn không có tiếng tl...

"- Bác Sĩ mở cửa phòng bệnh của vợ tôi ngay...tôi gọi mà cô ấy không tl..." Mặt hấn tái mét lại vì lo sợ...

Còn bác sĩ tái mét mặt vì bị hấn đe dọa... cửa phòng mở hấn lao vào chỗ nó đang nằm..Bác sĩ và y tá chạy vào sau...

"- Nhanh kiểm tra cho cô ấy đi " Khuôn mặt hấn làm cho ai nhìn thấy cũng sợ...

Bác sĩ gấp rút kiểm tra...

"- Thật ...thật ra...cô ấy chỉ ngủ thôi...." Bác sĩ toát mồ hôi hột

"-....." Hấn im lặng không nói gì...bác sĩ và y tá biết ý liền lui xuống để cho hấn ở lại với nó...

Trên khuôn mặt hấn xuất hiện những vệt nước mắt...Hấn khóc...khóc vì vui mừng...Hấn ngồi xuống giường..vén những lọn tóc đang vương trên mặt nó... hấn đưa tay đặt trên môi nó...đặt nhẹ nhàng một nụ hôn lên đôi môi mọng nước của nó... Hấn thật sự là muốn "ăn" thịt nó lắm...

"- Thật là cô bé thích làm người ta lo lắng.." Hấn vuốt tóc nó nhoen miệng cười

Hấn đi ra ngoài...để nó nằm trong phòng...

"- Ủa mà sao cô ấy lại khóc ????" Hấn vừa đi vừa nghĩ....Chợt có một nụ cười lóe lên trên khuôn mặt hấn..

Hấn mở cửa phòng đi vào và thấy nó đang ngồi ăn chồm chệ....hấn thật là không khỏi bật cười

"- hahahaha" hấn cười to

hấn bị nó phi cho cái đùi gà chiên vào mặt...mặt hấn sạm xít lại ...

"- Anh đi ra ngay cho tôi...tôi không muốn gặp anh " Nó hếch mặt

"- Thôi mà có gì từ từ nói... " Hấn hạ giọng

"- bây giờ anh có đi ra không???" Nó tỉnh phi cái đùi gà mà nãy nó mới ik mua zô mặt hấn...

Hấn bước ra ngoài cửa nói vọng vào

"- Em làm gì mà tự nhiên gét anh ????"

"- anh làm gì thì tự pik hứ "

"- anh có làm gì đâu..."

"- Anh ôm cô ta mà bảo không có gì hả "Nó tức giận quát

"- À...thì ra là em ghen..." hấn cười xảo trá

"- Em không có " nó đỏ mặt

"- Thật sự không có chứ " Hấn nghi ngờ hỏi

"- Thật mà ..." nó nói nhỏ

"- z anh vào dk hông ??? Hấn ngỏ ý

"- Không " nó tl thẳng thừng

"- Ồ...zậy là có người không mún ăn KFC đây.." Hấn cười gian xảo

"- Không ăn đâu " Nó từ chối..nhưng thật sự là rất muốn ăn

- "Ồ...vậy ném vào thùng rác nha... tiếc quá à..." Hấn cười gian xảo

Vừa dứt lời nó mở cửa đi ra

- "ai za!!! đau " nó lấy tay xoa xoa đầu

- " Em có sao không ??? " Hấn lo lắng

- "Đau... chảy máu " nó mếu

- " Phù phù...hết đau hết đau "Hấn nũng nịu nó

Hấn nhấc bông nó vào giường...lấy đá trườm cho nó

- " Em thật là...tự nhiên mở cửa làm gì không biết... "

Thật ra là nó mở cửa để lấy KFC nhưng ai dè hấn đẩy cửa đi vào...thế là cô nàng bị 1 cục u to tướng..

- " Tại anh ấy " nó chu chu cái mồm

Lâm Giang đứng ngoài đã chứng kiến tất cả...Đứng ...dù anh có làm gì đi nữa thì cô chắc cũng không thuộc về anh nữa rồi...anh nên từ bỏ trước khi quá muộn...Nhưng thực sự anh không muốn chút nào....anh quay người đi ra khỏi bệnh viện...

- " Alo ba à . mai con sẽ về Anh Quốc...đặt máy bay cho con nha ... " anh nói bằng khuôn mặt buồn buồn

- " Con đã suy nghĩ kỹ chưa ??? " Ba Lâm Giang hỏi

- " Rồi ba!!! Cô ấy giờ rất hạnh phúc bên người cô ấy yêu...con không muốn làm cô ấy đau lần nữa..." Nước mắt hấn rơi...hấn khóc như một đứa trẻ bị bỏ rơi...

Bạn đang đọc truyện *Có Chịu Lấy Anh Không???* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Lâm Giang ôm bó hoa hồng màu đỏ đi tới phòng bệnh của nó....Lâm Giang mở hé cửa phòng đưa mắt lên nhìn vào trong...Anh thấy cô đang cuộn mình trong chăn như con tằm đang nằm trong kén...anh nhìn cô bất giác nở nụ cười.... đây có lẽ là lần cuối anh dk nhìn thấy cô...

Ngồi toì do anh đặt bó hoa hồng xuống trước cửa phòng nó rồi quay đi...Anh thất sự hok giám chào tạm biệt nó, vì anh biết nếu gặp nó anh lại hok muốn đi nữa, mà bây giờ gặp nó tho anh biết nói gì đây... nhưng ngay qua anh rất vui khi nó nói anh là bạn trai nó, anh vui lắm...giờ thì anh chỉ biết chúc nó hạnh phúc bên người mà nó ju thôi. Anh quay người bước đi ,đôi mắt màu tím u buồn.

Anh ngoai đau.lại nhìn...nụ cười chúc cô hạnh phúc bên người cô yêu...

Mình Ky thực đây không biết làm gì ...nó mồm của phog ra... trước cửa phòng có một bó hồng đỏ tươi, nó đưa mắt nhìn xung quanh nhưng không có ai.

- " Ai để bó hoa ở đây nhỉ ??? " Nó nhìn rồi cúi xuống cầm bó hoa lên.

Hình như có cái gì đó trong bó hoa, nó lấy thủ đồ ra, àk thì ra là 1 bức thư nhỏ. Nó mở bức thư ra đọc

"Mình Ky thân mến!

Anh Lâm Giang đây. Anh có chuyện muốn nói cho em biết, em nhất định.không dk gian.anh do.

Su thật là...anh không phải là bạn trai em .Tu Hoàng mới thật su là bạn trai em.

Em đừng gian anh nhé!! Anh phải quay lại Anh Quốc rồi!!!! em phải thật hạnh phúc nhé.!!! Nếu bạn ta mà có một ngày thì em cứ nói với anh, anh sẽ về đây su bạn cho em..

Tạm biệt e...tình yêu của tôi "

Nó đọc xong thư rồi miêng tum tum cười mà không biết rằng có 1 thùng dấm to chuan bị nổ.

- " Em dok cái gì đây ??? " Han gia bo hỏi.

- " Ak là thu của 1 người bạn gửi cho em. " No mím cười, dịu dàng nhìn han.

Hắn ghen tức , hắn kéo nó vào trong phòng đóng cửa lại, hắn áp sát người nó vào tường 2 tay chống lên tường rồi hung hăng chiếm lấy môi nó.

Nó vùng vẫy đánh mấy cái vào người hắn nhưng vô ích. Hắn đưa lưỡi liếm lấy môi nó rồi từ từ tiến vào bên trong mút hết những thứ ngọt của nó. Khi thấy mặt nó đỏ bừng lên hắn mới nuốt tiếc chịu buông tha cho nó.

Nó nhìn hắn bằng ánh mắt oán trách, hắn hì hít nói gì đằng nhìn nó cười trừ...

Thật ra là chỉ muốn cãi cáo nó nhưng ai dè... hắn càng hôn thì càng không thể dứt ra được...

Thở hổn hển 1 lúc nó mới có thể lấy hơi nói lại được...

- " Cái đồ gian manh cướp sắc kia !!! muốn hại chết người ta sao hả !!!! "

- " Xin lỗi mà... anh cũng đâu có muốn như vậy đâu..." Khuôn mặt ngây thơ vô số tội...

- " Anh còn vậy nữa hả ??? " nó tức giận

- " Người ta không cố ý mà " khuôn mặt buồn hiu ...

Sau 1 tiếng Từ Hoàng nấn nỉ gây lưỡi cùi cùi nó cũng chịu tha cho...

- " Minh Kỳ , anh yêu em..."

- " Ừm biết rồi !!!!! "

- " Anh nói thật đó... anh yêu em..." hắn nói lại lần nữa chứng minh mình nói thiệt.

- " Ừm em tin mà..."

- " làm vợ anh nhé " Hắn quỳ xuống trên tay có 1 chiếc nhẫn rất đẹp.

- " Ừm ... em đồng ý" khuôn mặt nhỏ nhắn của nó giờ đỏ chót vì ngượng.

- " Aloo... ba hả ngày mai chuẩn bị đám cưới đi nha!!!! " Nói xong hắn cúp máy cái rụp...

Mặt Minh Kỳ từ nãy tới giờ có vẻ ngơ ngơ... Hình như nó nhận ra điều gì đó rồi hét toáng lên...

- " Cái ...g...ì...gì..." khuôn mặt nó sùng sốt

- " Gì là gì ??? " Hắn tỏ vẻ ngây ngô.

- " Ngày mai làm đám cưới là s ??? "

- " Thì là mai mình cưới nhau ... thế thôi..." Từ Hoàng cười gian xảo.

Chuyện Minh Kỳ kết hôn vs Từ Hoàng ít ai pik ... bọn họ hok muốn lằng nhằng lên chỉ mời GD thôi.

.....5 năm sau.....

Sau khi kết hôn vs Từ Hoàng nó vẫn tiếp tục việc học, học xong hắn bắt nó ở nhà không cho đi học mất công trai nó theo... dù gì bây giờ nó để tóc dài nên rất chi là nữ tính nha...

- " Chủ tử Phu nhân bỏ trốn rồi ạ .!!!! " Quân gia gọi điện báo cho Từ Hoàng biết. Nghe xong mặt hắn xám xịt lại... liền tức tốc chạy về nhà ...

..... Tại nhà.....

- " Chủ tử người đã về!!!! " Quân gia và 1 loạt người hầu cúi kính chào....

- " Phu nhân đi có để lại cái gì không??? " Hắn nhìn quân gia hỏi , trong lòng hắn giờ đây rất lo lắng...

- " Dạ đây thưa chủ tử..." quân gia cầm bức thư kính kẩn đưa 2 tay.

- " Ông xã thân yêu!!!

